

VOR UNGDOM

SPEJDERNES MAGASIN

1917

FEBRUAR

NR. 5

% Dietrich & Faber
Clische' Anstalt

Telefon 12.065
Telegr. Adr. Afjæfa

Telefon 11-13
København B

Bogens Forfatter,
 Spejdergeneralen
 Sir Robert Baden-Powell

Spejdergeneralen
 Sir Robert Baden-Powell's
ERINDRINGER

fra hans Tjeneste
 i det engelske Efterretningsvæsen.

Oversat af
 Premierløjtnant C. LEMBCKE

Pris K.r 1.50

Steen Hasselbalchs Forlag

Bogens Oversætter,
 Den danske Spejderchef,
 Prmt. Kammerjunker Lembcke

VOR UNGDOM SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“

INDHOLD:

	Side
Ved Lejrbaalet. Spejderchefen	3
I sidste Øjeblik. I. St. Lawrence	5
Præmiegaade	8
Forberedelse til Brandmandsprøven for Spejdere. Cand. polyt. Povl Vinding	9
Kanobygning og Kanosport. Prmlt. K. V. Palslev	12
Gustav Adolph Hagemann. T. Fr.	14
Spejderkorpsets Idrætsturnering 1917	16
Den gamle Spejder fortæller	23
Raadgiver for begyndende og yngre Frimærkesamlere	24
Hvad vore Spejdere udrettede i Julen	25
Fra Divisionerne	26
Pigespejderne	
Hvordan Ellen blev Spejder. Grevinde Brockenhuus-Schack	27
Lidt om tyske Pigespejdere. Aa. H. L.	28
Fra Divisionerne	29
Lidt om Husflid. I. C.	29
Præmieopgave	30
Om Fuglefotografering. Prmlt. P. Skovgaard	30

Meddelelse

ang. Administration og Ekspedition.

Spejderkorpset har med det kendte Steen Hasselbalch'ske Forlag truffet den Overenskomst, at »Vor Ungdom« fra 1. Januar 1917 administreres og ekspederes fra Forlaget, hvortil alle Henvendelser pr. Telefon eller pr. Brev ang. Abonnement (ogsaa Divisions-Ordre), Annoncer eller andre Sager af forretningsmæssig Art bedes foretaget. Forretningsføreren, Torben Frederiksen, træffes daglig paa Forlaget, Kl. 12-2.

Adressen er altsaa:

»VOR UNGDOM«

Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26, K.
Telefon Centr. 12240

Ingen Spejder kan undvære: Lommebog for Skoleelever.

Faas i enhver Boghandel.

Pris 1 Kr. 25 Øre

V. RICHTERS FORLAG

Red.: OVE HOLM, exam. polyt., Strandvej 31, Str., Telf. Str. 186 x.
Forretningsfører: TORBEN FREDERIKSEN, stud. jur., Fortunvej 41, Ordруп.
Ekspedition og Administration: Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26, K., Telefon Centr. 12240

Hans Jørgensen Bogtrykkeri, Pilestræde 40, København.

Prøv

Melba**Cigaretten****BENDIXENS KURSUS**

Købmagergade 43, Telf. Byen 3389
 Elever af begge Køn forberedes til Højskoleeksamen,
 Prøveeksamen, polyteknisk Afgangseksamen, Tillægs-
 eksamen, Afgangseksamen til Officerskolen.

Program afleveres. Daghold. Aftenhold.
 Undervisning i enkelte fag
 og Højskole og særlig Handelsbetjendelse.
 Moderat Undervisningspriser.

Prima
Chesterfield-Lædermøbler
 og engelske do: med Gobelinstof.

Specialitet: Overpolstrede Møbler.

A. VELDEN,
 Strandvej 187. Telf. Helrup 75.

B. D. Leerbech's Eftf.

Ekvipering til Dreng og unge Herrer.
 Reglementerede Marinesdragter.
 Grundlagt 1846.

Holmens Kanal 22. Telf. Byen 3333

Barnängens
Blæk

faas overalt og
 bruges overalt.

DANMARKS POPULÆRESTE
UGEBLAD

Læs hver Uge om
 Knold og Tots
 eventyrlige Bedrifter.

EINAR HARCK,

Bog- og Papirhandel
 FJOLSTRÆDE 48 (Hjørnet af Nørrebro)

Nye og brugte
SKOLEBØGER
 Telefon 9148 Telefon 6148

A/S. FOTO-AMATØREN,

Nørrebro 64. Telefon Byen 3619
 anbefaler sig med alt fotografisk Arbejde,
 hurtigst, bedst og billigst.
 Spejdere 2% Rabat Spejdere 2% Rabat

TELTE vindst impenetrabel
 Teltlug
 amerikansk Armyduck
 J. NIELSEN, Nørrebro 32, TELEFON 6631

SPEJDERLITTERATUR
DANSK OG UDENLANDSK
VOR FRUE BOGLADE
 NØRREGADE 13. NØRREGADE 13.

HANS JØRGENSENS
BOGTRYKKERI
 FJELSTRÆDE 40

TELEFON 12440 TELEFON 12440
TRYKSAGER AF
ENHVER ART

Englands Ældste
 Cykle

Humber

fabrikeret af:
 Humber Ltd., Bos-
 ton og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

— Ha. Maj. Kongen af England.	— Ha. Maj. Kongen af Grækenland.
— Dronningen af England.	— Kongen af Spanien.
— Kongen af Norge.	— Shahan af Persien.
— Dronningen af Norge.	— Sultanen af Marocco.
— Kongen af Italien.	— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:
N. RAABERG & Co.

Farvergade 8-10 • KØBENHAVN • Telefon 9832.

Ved Lejrilden.

»Nu skal det ske«.

Det har været meget opmun-
trende at modtage Rapporterne over
de Bedrifter, I har udført i Julen,
Dreng.

— Det kan aabenbart blive til
noget, naar saadan en hel Trop
sætter Skuldrene sammen og be-
stemmer, at nu skal det ske.

Jeg vil ikke fremhæve nogen
enkelt Bedrift, thi de er alle hves
for sig lige gode. Hovedsagen er
den, at I har villet gøre noget for
at glæde og hjælpe andre, og at I
ikke er vejet tilbage for de Van-
skeligheder, der har været forbun-
det med dette.

I vil et eller andet Sted kunne
finde en Opgørelse af, hvad der er
udrettet. Vi kan godt være Resul-
tatet bekendt. Og vi har Lov at
glæde os over, at vi har gjort lidt
Nytte ved denne Lejlighed.

Vi gør dette rent i forbigaaende,
thi det er ikke vor Sag at falde hen
i Betragtninger over Ting, der lig-
ger saa langt tilbage som i 1916.
Vi har et helt Aar for os, og der
er Masser af Ting, vi skal have ud-
rettet, inden det er forbi, saa der
er ingen Tid at spilde.

Har I hørt om noget, der skal
hedde »faste good-turns«? Det er
et mærkeligt Ord, men det gør
mindre til Sagen, naar blot I for-
staar det.

Der er nogle af jeres Troppe, der
endnu ikke har faaet fat i den rig-
tige Ende af det.

For at spare lange Forklaringer
vil jeg hellere nævne jer nogle
Eksempler paa, hvad amerikanske
Spejdere har paataget sig af den
Slags.

— En By har ladet rejse en stor
Flagstang paa en Bakke, der hæver
sig højt over Byen. Byen har over-
draget Spejderne at passe Flaget.
To af Troppens Spejdere hejser
hver Dag Flaget ved Solopgang og
tager det igen, naar Solen gaar
ned. Spejderne skifter hver Uge.

— En Trop sender med regel-
mæssige Mellemrum Bøger og
Blomster til Patienterne paa Byens
Hospital.

— En Trop har paataget sig at
hugge Brænde og gaa Ærinder for
en gammel Kone, hvis Mand er
kommet paa Sygehuset.

Jeg kan med det samme nævne
jer nogle af de Opgaver vore egne
Troppe har paataget sig:

— 1. Rungsted samler Brænde i
Folkehavskov og fordeler det efter
opgivne Adresser.

— 1. Hillerød assisterer Menig-
hedsplejen med det Arbejde, der
kan udføres af Spejdere.

— 1. Hornbæk assisterer Brand-
fogeden og øver Brandekserits for
at kunne bruges i paakommende
Tilfælde.

— 1. Korsør henter Brænde i

Skoven (en Patrulje hver Uge) og
Troppens 12 Mands Orkester spil-
ler en Gang om Ugen paa Syge-
huset og i Alderdomshjemmet.

— 2 københavnske Troppe har
hver »adopteret« sin Krigsfange.
De sender dem Tobak, Bøger m.m.
og hører af og til fra dem. De har
faaet dem ved Henvendelse til Ge-
sandskabet.

Hvordan staar det til i din Trop,
gamle Mand? Har I noget af den
Slags? Mon det saa ikke var paa
Tiden, at I samlede til »Stor Raad-
slagning«, lod Fredspiben gaa ud
og tænkte paa at faa Krigssekken
gravet frem.

Du skulde tale med din Tropps
fører om det.

Mægtig Korpsturnering til Sommer.

Har I set hvad det drejer sig
om? Det staar at læse et Par Sider
længere henne.

Ikke sandt — et yderst interes-
sant Foretagende. Der bliver noget
at slaas om.

I vil forstaa paa det hele, at de
Hold, der skal deltage, vil blive
udtagne ved den Foraarsturnering,
som jeres Division afholder.

I faar Propositionerne i saa god
Tid, for at Deltagerne i Patrulje og
Kanokkonkurrencerne i Tide kan
tænke paa at faa deres Lejrudstyr og
Kanoer i Orden. Iøvrigt kan I for-
reløbig tage den fuldstændig med
Ro og henvende hele jeres Op-
mærksomhed paa Uddannelsen til
Mobiliseringspejder I; et meget
vigtigt Led i Konkurrencen. Først
naar vi naar April, er det Tid at
tage fat paa Resten, og saa skal I
nok faa nogle nærmere Anvisnin-
ger paa Patruljelejrudstyr, og hvad
der ellers er af Interesse for Træ-
ningen.

Mens vi taler om det. — Der er kommet nye Bestemmelser for Brændmandsprøven. Det er en donner-god Prøve, kan I tro, og et andet Sted i Bladet vil Brandinspektør Vinding, der har lavet den, fortælle jer en hel Del om, hvorvidt I skal bære jer ad med at tage den.

I maa have Signalmusik, Drengene — I maa se ordentlig ud i Kludene.

Her skal I se et Billede. Det er af en hollandsk Spejdertrop. Saa-
dan var det, I gerne skulde se ud. Læg mærke til disse Fyres Holdning, deres ensartede, fikse Paa-
klædning og deres glimrende, flotte Musik. Se blot, hvordan de Karle holder paa deres Trommestikker!

4 Smaatrommer, 1 Stortromme og saa 8 Trompeter. — I kan stole paa, det er noget, der lyder af noget. Det er fejende, flot Musik, saadan som de engelske og franske Soldater anvender den nu i Krigen. Det er noget, der giver Holdning over en Trop, at faa saadan et i Spidsen.

I maa se at faa saadan et Signals hornsorkester. I maa i sluttet Trop

gaa til jeres Tropsraad og bede det om det. Der er slet ikke andet for. Lad være med at bede om Tropskærre og den Slags Ting. Det er noget, I altid kan faa (naar I har gjort jer fortjent til det). Lad være med at bede om Lejrudstyr. Det er Ting, I udmærket godt kan skaffe jer selv, naar blot I selv vil.

Bed om et Signalthornsorkester.

Vær Sparsommelig.
Vis Opfindsomhed.

Vis, at I ikke er bange for at gøre et Stykke Arbejde for at naa jeres Maal.

Jeg talte i Dag med en Spejdermoder, der i 3 Kvarter uafbrudt paalagde mig at opfordre jer til at vise Sparsommelighed. Hun sagde, det var rent forfærdeligt, hvad jeg fordrerede af jer med Hensyn til Paaklædning og Anskaffelser, hun hentedes Spejderloven ned fra en Hylde og viste mig, hvad der stod i den, og hun sagde, at hvis det blev ved paa den Maade, saa vilde det hele være forbi i, jeg husker ikke hvor lang Tid.

Inden jeg gik, maatte jeg love at sige noget til jer om dette. — Spejdermodre er saa elskværdige. Man bør

altid gøre, hvad en Spejdermoder siger.

Nu skal jeg sige jer en Ting, Drengene. Jeg vil ikke se jer gaa rundt i de forfærdelige Klude, I gør — denne Sammenblanding af civil og Uniform, der hverken er det ene eller det andet.

Naar I ønsker at bære Korpssets Uniform, har I at bære den saadan, at I kan være det bekendt, og — saadan at jeg kan være jer bekendt.

Hvad det koster at holde den saadan, det maa I ofre paa den.

Ser I, det, denne udmærkede Spejdermoder ankede over, var, dels Udgifterne til dette, dels Udgifterne til Lejrmateriel og Blad, Ture og lign.

Det er fuldstændig rigtigt, det koster altsammen Penge.

Ikke destomindre, jeg maa fast-
holde, at det er nødvendigt at ofre noget mere paa disse Ting, end der har været gjort hidtil, — for at faa mere Orden i Tingene, for at give jer en bedre Uddannelse, for at I ikke skal komme til at rykke i Lejr med Materiel, der er ude af Stand til at modstaa Vind og Vejr. — Disse Forbedringer maa og skal indføres. Det maa vi være enige om — I og jeg.

Men er der nogen, der har sagt noget om, at vi ikke selv vilde hjælpe med til dette!

Vi ved saa udmærket godt, at det er dyre Tider; men vi er vel Spejdere for selv at tage en Haand med. Hvem har nogensinde sagt noget om, at vi skulde have alt forærende!

Vi kan da lave vore Telte selv (men vi maa have ordenligt Stof til dem), og naar det endelig skal være, kan vi vel ogsaa tjene nogle Penge.

Hvad siger I om at samle alle gamle Aviser sammen fra jeres

Hjem. Papir er dyrt nu for Tiden. Eller at faa Lov til at gaa jeres Pulterkamre efter for gl. Flasker (smaa og store). Eller — hvorfor ikke — paatage jer et eller andet virkeligt Stykke Arbejde som f. Eks. at dele Reklamer ud for en Forretning eller oprette en Budcentral, der har nogle Spejdere til Disposition hver Aften. De engelske og amerikanske Spejdere er ikke bange for den Slags Ting.

Det er for dem kun et Middel til at naa deres Maal — et ærligt Middel — og de bryder sig Fejl om, hvad Folk siger, naar blot dette er Tilfældet.

Lad os være enige om ét — kan de gøre det, kan vi ogsaa. Det eneste I bør vogte jer for, er at paatage jer saa meget, at det kommer til at gaa ud over jeres Skolearbejde.

Der er, som I ser, forskellige Ting at foretage sig — saa der bliver vist ikke andet for end snarest at faa lavet til til »Stor-Raadslagning«. Husk det er jer, der skal føre Sagen frem, Drengene, det er jer, der skal komme med Ideerne, ikke jeres Tropsfører — men pas i ham nu op en mørk Aften, naar han kommer travende hjem til Gadedøren med Kraven op om Ørene — Bryd overraskende frem fra jeres Baghold og raab: Nu skal det ske — saa skal I se. — — — saa sker det ogsaa nok.

Plumbike

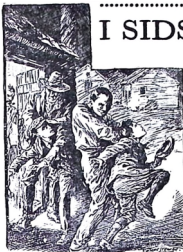
Wedels Kursus

Anerkendt af Undervisningsministeriet
Nortegsgade 13, Telefon 1401.

Fælleminnerksamnen
Studentereksamen

Program sendes

J. P. M. Wedel.

Fremmede Sømænd.

Manden var mørkladen af Hudsfarve og sorthaaret, og han skulede til Svend og hans Ven Poul, da han passerede dem ude paa Stien over den ensomme Hede.

Der var noget i hans Udseende, som vakte Svends Opmærksomhed, for han vendte sig om og betragtede ham interesseret.

»Syntes du ikke, det var en underlig Fyr, ham?« sagde han.

»Nej; der stryger jo saa mange Vagabonder om her«, svarede Poul.

»Det var ingen almindelig Vagabond.«

»Hvor kunde du se det?«

»Paa Ørene. Lagde du ikke Mærke til, at han havde Ringe i Ørene, saadan som Sømænd plejer at have?«

»Næj, det saa jeg ikke.«

»Og det mærkelige er, at vi før passerede to, der ogsaa havde Øreringe.«

»De to, vi mødte længere inde paa Heden?«

»Ja. Den ene var lille og tyk, saa du nok, og den anden en lang, senet Fyr.«

I SIDSTE ØJEBLIK

AF

I. ST. LAWRENCE

»Tror du, det er Sømænd?«

»De saa saadan ud. Alle tre Udlandinge, at domme efter Øreringenes.«

»Hvad kan de have for saa langt inde i Landet?«

»Ikke noget godt, kan du være forvisset om. Jeg vilde ikke bryde mig om at være Genstand for deres Opmærksomhed paa dette ensomme Sted, naar det var mørkt. — Naa, lad os skynde os, saa at vi kan hente Brevene og være hjemme, inden det bliver alt for mørkt.

De skyndte sig over Heden i Retning af Stationsbyen, hvor de skulde hente Breve.

De maatte vente nogen Tid paa Posten, og det var allerede mørkt, da Brevene til Godsejeren, Svends Fader, blev dem udliveret fra Kontoret.

Drengene begav sig af Sted paa deres vel tre Fjerdingvej lange Tur over Heden, og de holdt stadig Udkig efter de skumle fremmede.

Pludselig standsede Svend og holdt Haanden i Vejret for at faa Poul til at standse.

De havde Vinden imod sig, og Svend drøg Vejret flere Gange dybt gennem Næsen. Saa trak han hurtigt sin Kammerat om bag en stor Sten ved Siden af Stien.

»Hvad er der?« hviskede Poul.

»Der staar nogen lige foran os.«

»Hvor ved du det fra? Jeg kan ingen se.«

Svend hævede Hovedet over Stenen og snusede igen.

»Tobaks«, hviskede han, da han trak Hovedet til sig igen.

»Han ryger en meget stærk Tobaks.«

Poul kunde nu ogsaa lugte det — en af Somændene maatte være i Nærheden.

Sammenkrøbne bag Stenene vendte de paa, hvad der vilde ske. Kort efter, var der nogen, der bevægede sig, og de hørte gnaven Mullen; de hørte Lyden, af Fodtrin, der nærmede sig.

En Skikkelse blev synlig i Mørket. Det var en Mand, og da han passerede Stenen, bag hvilken Drengene laa, strøg han en Tændstik for at tænde sin Pibe, og de saa, at det var en af de fremmede Sømænd — den »lange, senede Fyr, som Svend havde kaldt ham.

Han gik langsomt et Stykke frem og standsede saa. Han ventede øjensynlig paa nogen.

Ventetiden maa være falden ham for lang, for med en misfornøjet Grynten vendte han pludselig om og gik tilbage til Stien og fortsatte sin Vej ind over Heden.

Næppe var han ude af Syne, førend Svend sprang op.

»Der er noget i Gære; de er i Færd med en eller anden Slyngelstrøg,« sagde han. »Hvad skulde ellers have bragt dem herud. Vi maa opspore, hvad de har for, og forhindre deres Anslag!«

Drengene fulgte straks efter Manden. Det var let at følge ham, selv naar han var ude af Syne, for Vinden drev Lugten af Tobakken ned mod dem, saa de vidste, han var lige foran. Nogle enkelte Cange fik de Øje paa ham, men de holdt sig i passende Afstand fra ham. De havde vel gaaet en lille Fjerdingvej, da de pludselig saa Omridsene af en Mængde smaa Huse, og en høj Skorstens hævdede sig midt imellem dem.

»Det er den gamle Mine«, hviskede Svend. »Der skal han over; de kunde ikke have valgt et bedre Skjulested.«

De saa Manden gaa hen til et af de smaa Huse, der omgav Minen, og hørte ham sparke mod Døren. En Strime af gult Lys skød ud i Natten, da Døren blev aabnet, hvorefter Manden traadte ind.

»List dig efter mig hen til Døren«, hviskede Svend. »Vi kan maaske lytte os til noget. Gaa saa stille, du kan.«

Lyngen, der voksede helt hen til Døren, dæmpede Lyden af deres Skridt, og de naaede Døren uden Støj. Gennem en Revne i Træværket saa de det Indre af Hytten, som var oplyst med et Tællelys.

Der var kun to Mand til Stede — de to, de først havde mødt paa Heden. Den lille, svære sad paa en omvendt Tønde og saa gnaven og rasende ud.

Hans lange Kammerat, som nu var kommet, gik frem og tilbage.

Svend og Poul forstod saa meget, at deres Kammerat — »Mexicaneren« kaldte de ham — var gaaet for at gøre Indkøb, og at de to i Hytten var gale over, at han ikke var kommet endnu.

Drengene skulde lige til at trække sig tilbage fra Døren, da der, — uden at de havde den ringeste Anelse derom — før de over dem bagfra og greb dem i Skuldrene.

Begge Drengene sprang op, men de kunde intet gøre. Den, der havde fat i Svend, var »Mexicaneren«, den anden var en kæmpestor Neger.

Støjen havde alarmeret de to inde i Hytten, og de kom styrtende ud. Svend og Poul blev skubbet ind i Hytten, og de fire Mænd rasede mod dem og truede med knyttede Næver.

En Ting frelste dem; ihvert Fald en Tid. Det var de fires Sult. »Mexicaneren« Lommer var fulde af alt muligt spiseligt, som han spredte ud

paa Tønden, og han stillede to Flasker ved Siden af.

Før de spiste, bandt de Svend og Poul sammen, Ryg mod Ryg; saa faldt de alle fire over Maden med en glubende Appetit.

Da de havde stillet deres Sult en Kende, tog »Mexicaneren« Flaskerne, slog Halsen af dem og tog sig en ordentlig Slurk, hvorefter Flaskerne gik rundt. Rommene gjorde dem snakkesalig, og de begyndte at sludre.

Svend spidsede Ører. Han hørte Ordet »Skipper« flere Gange; og saa kom Navnet paa en, der boede i Omegnen. Det var »Raffen«. Hvad betød mon dette?

Flasken havde været flere Gange rundt, og Mændene begyndte nu at tale om Drengene. De skændtes om, hvad de skulde gøre ved dem.

En pegede paa et Reb i Krogen og mente, det var tilstrækkeligt til at binde dem med.

Negeren gav sig straks i Færd med at splejse Rebene sammen og rulle dem op.

Svend og Poul saa til i Angst.

Da Negeren havde lavet to lange Reb, tog han dem over Armen, og »Mexicaneren« løste Drengene. Han og Negeren tog Svend imellem sig, de to andre tog sig af Poul, hvorefter alle gik ud af Hytten.

Svend kendte den gamle Mine, og en forfærdelig Angst bemægtigede sig ham, da han saa, hvorhen de blev slæbt. De gik mod Skakten, ned i det sorte, frygtelige Dyb vilde han og Poul blive sænket og derefter blive overladt til deres Skæbne.

Da dette stod ham klart, gjorde han et pludseligt, fortvivlet Forsøg paa at slippe løs. Men han kunde intet udrette.

De slæbte ham til Aabningen af Skakten; Negeren tog et af Rebene,

lavede en Løkke og gav ham over Hovedet. Derefter blev den gjort fast under Armene paa ham, og han blev sænket ned i Skakten.

Dybere — dybere sank han, og han kastede et angstfuldt Blik ned ad. Han syntes, han saa Stjernerne spejle sig i Bunden. Der var Vand! Skakten var under Vand!

En Gysen gennemførte ham, da han sank ned i det iskolde Vand.

Heldigvis var det ikke ret dybt. Hans Fødder rørte snart Bunden, og han saa, at Vandet ikke gik højere end til Brystet.

Da de deroppe følte Rebet slappes, gav de Slip paa det, og det faldt med en Plasken i Vandet. Han saa op, og fik Øje paa Poul, der kom svingende ned i Skakten, ned imod ham. Et Øjeblik efter var Poul ved hans Side, og de havde nu Udsigt til at tilbringe flere Dage dernede for tilsidst at dø af Sult og Kulde.

I Mineskakten.

Poul frøs, saa Tænderne klappede i Munden paa ham, men ingen Klage kom over hans Læber. Svend vidste, det var hans Skyld, at Poul og han selv var i denne Knibe, for havde han ikke foreslaaet at følge efter Manden, vilde alt dette ikke være sket.

»Op med Humøret, Poul«, sagde han. »Vi maa jo nok kunne komme op af denne forbiastede Skakt, og faa Ram paa de Fyre«.

»Jamen hvordan?« gispede Poul. »Se til Vejrs«.

Poul kiggede op. Med den lille Stump Himmel som Baggrund saa han tykke Bjælker gaa tværs over Skakten med en tre Meter mellem hver. De var anbragt, for at ikke Siderne skulde styrte sammen.

»De var nok ikke klar paa, hvad de gjorde, da de kastede Rebet ned

efter os«, forklarede Svend. »Vi kaster Rebet over den nederste Bjælke og haler os til Vejrs; og saadan bliver vi ved fra Bjælke til Bjælke. Men vi maa vente lidt; det er ikke værd at prøve, førend vi er sikre paa, at de ikke staar deroppe ved Skakten«.

Da Svend mente, de var for-

svundet fra Minen, rullede han Rebet op, tog omhyggeligt Sigte og sendte Tovet til Vejrs, saa det hvilede. Rebet faldt lige over Bjælken, og den frie Ende var indenfor Rækkevidde. Dahan havde bundet Rebet sammen, begyndte han at klatre op og var snart oppe paa Bjælken. Det første Skridt var gjort.

Poul fulgte efter. Han var ikke saa kraftig som Svend, og det tog nogen Tid, inden han naaede derop.

»Nu den næste«, sagde Svend og kastede atter Rebet.

Fra Bjælke til Bjælke halede de sig op mod Aabningen af Skakten. Det var et langsomt og besværligt Arbejde, og de var flere Gange ved at opgive det, men hver Gang tog de sig sammen, og snart var de paa den øverste Bjælke.

Her viste der sig en ny Vanskelighed. Den øverste Bjælke var mindst tre Meter fra Overfladen, og her kunde Rebene ikke hjælpe dem.

»Bind Rebet om dig«, sagde Svend til Poul. »Jeg stiller mig paa Bjælken her med Ryggen mod Muren, saa kravler du op paa mine Skuldre. Paa den Maade maa du kunne naa Randen«.

Det var et baade vanskeligt og farligt Foretagende, men det lykkedes. Staaende paa Svends Skuldre kodede Poul naa Randen og hale sig op.

Han skyndte sig at lade den ene Ende af Rebet falde ned til Svend, stillede sig et Stykke borte fra Skakten og lagde sig med hele sin Vægt mod Rebet, medens Svend kravlede op.

Det første, de havde at gøre, var at undersøge, om Banden var der i Nærheden. De listede sig derfor forsigtigt hen til Hytten. Den var tom.

»Hurtig!« sagde Svend. »Vi maa løbe, saa hurtigt vi kan. Maaske kan vi endnu naa det.«

»Hvor tror du, de er gaaet hen?«

»Til Hr. Raffen, tror jeg. De næv- nede jo hans Navn. Han er saadan en underlig en; han lever ganske for sig selv i et gammelt Bondehus i Udkanten af Heden. Der er nogle, der siger, at han har levet det meste af sin Tid i fremmede Lande — Indien og Kina. Man mener, han dér har samlet nogle værdifulde Sager, som han holder skjult i Huset. Undertiden kaldes han »Skipper« Raffen.«

»Ja, saa er det nok ham, de fire skal have fat i.«

»Uden Tvivl. Vi maa skynde os at bringe ham Hjælp.«

Poul var lige saa ivrig som Svend efter at faa fat i de Fyre. Spørgs- maalet var blot: kunde de naa det?

Der var over en Ejerdingvej til Svends Faders Gods, selv naar de løb lige tværs over Heden, og skønt de løb saa hurtigt, de kunde, fryg- tede de dog, at de vilde komme for sent.

Pludseligt fik de Øje paa Glim- tet af nogle Lygter, der bevægede sig ned mod dem. Det viste sig at være Godsejeren med sine Folk, der var ude at søge efter Svend og Poul.

I en Fart fortalte Svend, hvad der var sket, og alle skyndte sig i Retning af Raffens Hus, et ensomt liggende Bondehus.

De gik bag om det hen til det oplyste Køkkenvindue. De kigede ind, og en ubyggelig Scene viste sig for dem.

Midt paa Gulvet, med Hænderne bundne paa Ryggen, stod Skipper Raffen; de fire Slingler stod om- kring ham. Et Reb, der hang ned fra en Krog i en Bjælke ovenover, var lagt om Raffens Hals, og den

store Neger holdt i den frie Ende.

»Mexicaneren« stod lige foran den gamle Mand. Han havde øjen- synlig lige stillet ham et Spørgsmaal, som ikke var blevet besvaret til hans Tilfredshed, for han stod og skulede og gjorde Tegn til Ne- geren. Denne begyndte øjeblikke- ligt at hale i Rebet.

I dette kritiske Øjeblik blev Banden afbrudt i sit Foretagende, idet Godsejeren dundrede paa Vin- duet. I deres Forskrækkelse glemte Fyrene deres morderiske Arbejde. De havde ikke været saa forsigtige at laase Døren, og førend de kom sig af deres Overraskelse, havde Godsejeren og hans Folk overman- det dem.

Der blev straks sendt Bud efter Politiet, som tog Banden i For- ring. Skipper Raffen var saa rystet over Begivenheden, at han var ude af Stand til at give nogen Forklaring.

Da han næste Dag fik at vide, at han skyldte Svend og Poul sin Redning, fortalte han dem hele Historien.

»For Aar tilbage, da jeg sejlede paa det kinesiske Hav, hørte disse fire til mit Mandskab. En Dag traf vi en Sørover-Djunkt, som var ved at synke. Den var ladet med Tyves- koster, og vi sikrede os den største Del deraf, inden Djunken sank. Noget af det har jeg endnu her i Huset.

Mexicaneren, som de kalder ham, og de tre andre sluttede sig sam- men, prøvede at lave Mytteri og overtage Skibet for at sikre sig Rovet.

Jeg opdagede det i Tide og tog mine Forholdsregler. Jeg satte dem alle fire i Land paa den første Ø, vi passerede og gav dem Forraad nok til, at de kunde leve, indtil et Skib kunde komme og tage dem ombord.

De var naturligvis rasende, og før de roede af Sted, truede de med knyttede Næver ad mig og svor paa, at de skulde nok faa deres Del af Rovet — og mit Liv yder- mere. Da jeg trak mig tilbage fra Søen, bosatte jeg mig her for at være saa meget af Vejen som mu- ligt. Jeg kender den Type, og intet kunde afholde dem fra deres For- sæt.

De har saa opsporet mig her til Slut, som I ved, og havde I ikke baaret jer saa bravt ad, havde de holdt, hvad de den Dag svor i Baaden.«

Præmiegaade!

Tegn et Snelandskab.

Der udsættes 6 Præmier, hver bestaaende af Prømt. Gredsteds Bog: »Drenge«.

Tegningen skal være mærket med Navn og Adresse samt Alder.

Konvolutten skal være mærket *Præmiegaade* og sendes til »Vor Ungdom«, Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26, K. inden 16. Februar.

Der udsættes 4 Præmier for Spejdere paa 15 Aar og derover. 2 Præmier for Spejdere under 15 Aar. Den bedste Tegning vil blive offentliggjort.

Løsningen paa sidste Opgave var: *Gredsted*.

Kælen tilfaldt Johan Michael Hansen, Petersborgvej 6, Hillerød.

Forberedelse til Brandmandsprøven for Spejdere

Brandinspektør, cand. polyt. POVL VINDING

Hvad Spejderen skal vide for at kunne erhverve Brandmandsmærket, er følgende:

1. Spejderen maa kende til almindelige Forsigtighedsregler, der bør iagttages for at undgaa Brand, og hvad man i Almindelighed kan gøre for at kvæle en opstaaet Brand i Fødslen.

2. Vide, hvorledes man bør forholde sig ved en opstaaet Brand, man ikke selv kan slukke. a) Først og fremmest bevare en rolig Omtanke, b) sørg for, at Ilden ikke faar Luft, c) alarmere Brandvæsen, d) vække sovende, e) hvis det er nødvendigt, da sørg for Redning af Mennesker eller Dyr, f) rekognoscere (være klar over Trapper og Adgange, finde Vand, hvis der ikke er Brandhæner o. s. v.).

3. Kunne afgive en kort og fyldestgørende Melding — evt. telefonisk, om en ekstraordinær Hændelse og vide, hvorledes man bedst opholder sig i et Rum, hvori der er Røg.

4. Kende Indretningen af et almindeligt Hus, kende Forskel paa Grundmur, Monier, Bindingsværk og røret og pudset Træværk, kende forskellige almindelige Tagdækningsmaterialer og en almindelig Tagkonstruktion, kende til Indretningen af en almindelig Etageadskillelse med Indskud og Forskaling, kende et Monierloft, alt sammen for at have et Begreb om Husets Modstandsevne over for Ild.

5. Kende lidt til, hvorledes Skorstene føres i et almindeligt Hus, og hvilke Ledninger, der findes (Gas- og Vandrør, elektriske Ledninger), kunne afbryde Hovedafbryderen til en elektrisk Installation og kunne lukke for Gasledningen.

6. Kende lidt til de forskellige brandfarlige Vædske (Benzin, Petroleum) Egenskaber og kunne omgaas disse Vædske paa forsvarlig Maade, vide at Benzin er flygtig, at Benzindampe er tungere end Luft, og at de med Luft

danner en eksplosiv Blanding, kende Davys Sikkerhedsnet og dets Anvendelse til at hindre en Flammes Gennemtrængning. Kende Calciumkarbid og vide, at det ved Berøring med Vand udvikler Acetylen, som er meget brandbar, og som kan eksplodere.

7. Kende og kunne betjene en Haandsprøjte og et Par af de mere kendte Ildslukkere, kende til at beskytte mod Vandskade, kunne fremstille en Line til Nedføring fra 1. Sals Højde ved primitive Hjælpemidler og kunne foremere en Afspærringslinie af Spejdere.

Vi vil nu gennemgaa hvert Punkt for sig.

1. Der hører hertil kun god Omtanke. Spejderen maa ikke selv begaa eller se roligt paa, at andre begaar Tankeløsheder som f. Eks. at henkaste en ikke slukket Tændstik uden at bekymre sig om, hvor den kommer hen — eller at gaa fra en saadan henkastet Tændstik eller en henkastet Cigar eller Cigaret uden at bryde sig om, at der i Løbet af nogle Timer kan udvikle sig en Brand; at stille en tændt Lampe saa tæt under Træværk eller Tøj, Gardiner o. l. at Varmen fra Lampen tænder, at lade et Gasblus, hvorover der ikke er Skærm, varme den samme Plet i længere Tid, eller anbringe det, saa et Gardin e. l. blæser hen i det, gaa fra en stærkt opghedet Kakkelovn eller andet Ildsted, særlig hvis der er Træværk i Nærheden, være uforsigtig med eller blot bruge Benzin i Nærheden af aabent Lys eller være uforsigtig med Film eller andet Celluloid — det brænder meget heftigt —, gaa fra et Baal, før det er helt slukket, at bringe tændt Lys eller Tændstik ind i et Værelse, hvor der lugter af Gas o. s. v. Der kunde nævnes mange Ting, som ens kunde Fornuft og Omtanke i hvert enkelt Tilfælde husker en paa. Det bør i denne Forbindelse nævnes, at en dygtig Spejder og særlig da en Spejder med Brand-

mandsmærket bør kende saa meget til og interessere sig saa meget for Ilden, at han f. Eks. kan tænde op i en Kakkelovn og holde Ilden vedlige i den. Den Kundskab, man vinder ved at studere, hvor meget Træk Ilden behøver med de forskellige Vejrlig og ved at holde Ild i lang Tid — 24-48 Timer, er ingenlunde unyttig. Forøvrigt har Ilden, som det nægtige og interessante Naturfenomen den er, jo i Reglen en magisk Tiltrækningskraft over de fleste raske Drenge — saa for saavidt er det hersagte vel nærmest overflødigt.

2. Atter her er det Omtanken, det først og fremmest gælder. Det at bevare en rolig Omtanke beror først og fremmest paa et Begreb om den Fare, der er paa Færde, og maaltbevidst søge at imødegaa dens Udvikling. Man maa kunne danne sig et Skøn om, hvorvidt en opstaaet Ild har Mulighed for i kort Tid at bane sig en Vej, som giver den Luft og Nærning, eller om man kan holde den i Umæstetide en Tid lang — Træk maa man naturligvis ikke give den, og, løbe fra den, og lade den regere maa man endnu mindre. Et Hus brænder jo ikke af, fordi der er Ild Ild i det — navnlig nedad breder Ilden sig kun meget langsomt — og en Mand, der maaltbevidst søger at gøre Ilden hvert Skridt besværligt, kan ofte faa Overtaget, hvis Ilden ikke allerede paa Grund af aabne Døre og lignende Uforstand har faaet det.

3. Atter Omtanken i Modsætning til Forvirringen. Fortæl, hvad der er af Betydning og udelad al Snak — negliger ikke Ting, der har Betydning, men det er ligesaa vigtigt ikke at lade sig forlede af en opghedet Stemmning omkring en til at overdrive og se Færer, hvor der ingen er.

Husk paa, hvis det kniber med at være i et Rum, hvor der er Røg, saa at kravle paa alle fire og holde Næsen 3-4 cm. fra Gulvet, saa gaar det længe endnu, hvis ikke Røgen er meget tæt, og sørg stadig for at have Retræten i Orden, saa at det, hvis det kniber, kan gaa i en Fart at komme hen til friskere Luft.

4. Her gælder det positive Kundskab, som dog ikke er vanskelige at erhverve sig. I en By er alle Beboers huse af Grundmur — d. v. s. Mur — Mursten og Kalkmørtel helt igennem — Mur staar fortræffeligt mod Ild. jvfr.

Det vilde fylde et Par Hefter af Bladet at give udførlig Besked, og det vilde trætte at læse det. Derfor maa, det her sagte fuldstændiggøres ved Selvsyn — det, der er Tale om, er jo saadanne Ting, som enhver Spejder hele Landet over kan faa at se, og der findes sagtens i hver Trop en Spejder, der har paarørende, som vil og kan vise Indretningen af et Hus — en Tømrer eller Mørmester — og en anden har maaske paarørende, som vil og kan vise, hvorledes Gas og Vandrør føres — og atter en anden kan maaske faa de elektriske Ledninger forklaret og vist.

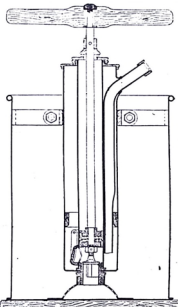
6. Ligesaa vigtig de brandfarlige Vædsers Anvendelse er, ligesaa vigtigt er det at behandle dem forsvarligt, saa de ikke laver Ulykker. At hælde Petroleum i en Kakkelovn for at faa det til at brænde gaar maaske godt i 5 Tilfælde og galt i andre 5 — bliver man saa forskrækket og kaster det hele, saa er Spillet gaende. Noget lignende gælder om at bruge Benzin eller Æther (Nafta) i Nærheden af et aabent Lys. Da saadanne Vædske er lettere end Vand, nytter det ikke at hælde Vand paa noget, der brænder — her er Sand meget bedre. Er der Benzindampe i et Rum, som der f. Eks. kan være forneden i en Garage, i Revisionsgruben eller langs Gulvet, skal man være forsigtig og kun bruge en elektrisk Glødelampe. For at skærme Benzin i Dunke skal Lukket være forsynet med et Sikkerhedsnet (Davys) d. v. s. et fintmasket Net med 144 Masker pr. Kvadrantmeter, gennem et saadant kan en Flamme ikke passere, fordi Afkølingen er for stærk. Det var saadanne Net, man i gamle Dage fandt paa at anvende paa Lamper i Minegange i Kulminerne, og hvorved Antallet af Eksplosioner i Minerne blev bragt væsentlig ned, og hvorved mange Menneskeliv blev sparede. Det sker jo af og til, at der strømmer Grubegas ud af dem, saa maa der ikke tændes, for saa sker der en Eksplosion.

Calciumcarbid (Calciumkulfstof) er som bekendt en graa Stenmasse, der ved Berøring med Vand danner den stinkende Luftart Acetylen, som ved Forbrænding giver en stærktlysende Flamme. Det nødvendige Kendskab til Calciumcarbid faar man bedst ved at lære en Acetylcykellygte grundigt at kende. Er der kommen Fugtighed til

Calciumcarbid og dannet Acetylen, som er kommen i Brand, skal man naturligvis ikke slukke med Vand. Tørt Sand er atter her meget formålstjenligt.

7. Indretningen af en Haandsprøjte ses af Figuren. Foruden til at give Vand kan den, naar den tages ud af »Bakken«, som den yderste Beholder kaldes, anvendes til at sugе Vand op, og paa denne Maade transportere en spildt Vandmængde hen, hvor den ikke gør Skade.

Ildslukkere, eller som de ofte kaldes Ekstinktører, er Apparater, som inde-

holder en ringe Vandmængde — ca. 10 Liter — som presses ud naar man foretager en eller anden Manipulation ved Apparatet. Paa Figuren er vist en saakaldt Rødt Ildslukker. Naar den vendes om, presses Vandet ud af Slangen til venstre. Virkningen er den, at Vandet i den store Beholder, i hvilket der er opløst noget tvekulst Natron, naar Beholderen vendes, kommer i Berøring med Vædsken i den lille indvendige Beholder, i det den sorte Kugle, som er af Kautschuk falder ned og aabner. Vædsken i den lille Beholder er Svovlsyre, og ved Blandingen af de to Vædske udvikles der derfor Kulsyre, og da den skal have Plads, presser den Vandet ud.

Grunden til at Vand anvendes og egner sig godt til Slukning af Ild, er den, at det ikke forandres af Ild, at det er en Vædske og derfor kan brede sig over den brændende Strækning og endelig, at det paa Grund af disse Egenskaber giver det brændende Legeme en stærk Afkøling — saaledes at Forbrændingen standses. Men er der en høj Temperatur, skal der anvendes me-

get Vand, og det Vand, der har gjort Nyttelse overfor Ilden — det fordamper jo langtfra altsammen, det skal et eller andet Sted hen. Hvor der er Afløb bekymrer man sig naturligvis ikke videre om det, men i mange Tilfælde maa man sørge for, at der ikke sker Skade. En Etageadskillelse er jo f. Eks. kun til en vis Grad tæt. Hvor det drejer sig om mindre Mængder, kan man beskytte ved Presenninger; det bedste er naturligvis at skaffe et Afløb, som leder Vandet bort, uden at der sker nogen Skade.

Om Linen til Nedføring er ikke meget at fortælle — der maa hver enkelt Opfindsomhed staa sin Prove. Et gammelt Tæppe, Lagen el. lign. kan her finde en god Anvendelse.

Afspærring skal man kunne etablere til Dels for at holde nysgerrige borte og sikre dem, der arbejder, Albuerm — men navnlig, hvor der er Tale om Fare for Nedstyrtninger. Saa maa det Sted eller de Steder, hvor der truer med at falde noget, spærres af. I mange Tilfælde kan det være det bedste at undgå den stadige Truen ved selv at fremkalde Nedstyrtningen, men det maa man ikke gøre paa egen Haand, det skal den ansvarlige Brandfoged eller Brandsinspektør tage Bestemmelsen om. Om selve Afspærringen er der ikke meget at sige. Hvor mange Spejdere man anvender, afhænger af, hvor mange man har til Rædhed, og Afspærringens Effektivitet afhænger først og fremmest af, at det forklæres, hvorfor der er spærret.

Kanobygning og Kanosport

Af Præst. K. V. PALSLEV

I.

I Januar Numret læste vi om en Kanotur i Indianerkanoer — et smukt, let og praktisk Fartøj paa Aær og Elve.

De Kanoer, jeg her skal omtale, er af en anden Slags. — Den lukkede Sportskano stammer ganske vist direkte fra den canadiske Indianerkano, men den ligner nok saa meget den grønlandske Enmandskano, Kajakkten.

Den lukkede Kano er mere end Indianerkanoen skikkaet til at færdes paa aabent Vand, og den beskytter til Dels mod Regn og Kulde.

Der er efterhaanden udviklet 3 Hovedtyper af lukkede Kanoer:

- 1) den lette, kajakagtige Kaproingskano,
- 2) den store, uhaandterlige Sejlkanoe med 10 m² Sejlareal, Sænkekøl og Klappor,
- 3) Langfartskanoen, som forener en stor Del af de andres bedste Egenskaber, idet den er let at pagaje, sødygtig, stiv nok til at kunne sejle, let nok til, at Brugeren kan bære den en kortere Strækning, og endelig kan den indrettes til at sove i.

Inden jeg kommer ind paa selve Arbejdet med at bygge en Kano, skal vi se lidt paa Sammenhængen mellem Kanoens Størrelse, Form og Egenskaber.

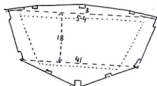
Stor Kano — stabil, men tung at trække, lille Kano let og handig. Smal Kano god i Modvind og Stille, daarlig til Sejlads.

Da Manden bør sidde noget bag Midten, maa Kanoens Fyldighed være lidt større agter end for, men

hvis Agterskibet er forfyldt i Forh. til Forskibet, kan Forenden skære under, naar man har Sæn agterind; Følgen er vanskelig Styring og stor Udsigt til at kæntræ.

Naar en smal Kano skal kunne bære Sejl, bør man holde Bredden godt ud imod Enderne for at forøge Stivheden.

Længden bør ligge imellem 3,5

Forskødt. (Højde 26 ctm.)

og 4,5m, og Bredden mellem 0,60 og 0,70. En Kano paa 4×0,65 er stor nok til en Mand paa 80 kg.

Mange Drengene gør deres Kanoer for dybe, saa at de behøver Ballast. Højden fra Bunden midtskibs til Overkanten af Siderne bør være 20—26 cm. I en 4 m. Kano med lige Bund kan Stævnene passende være 30—36 cm. høje (Yderkølen ikke medregnet.)

Da en Kano kan kæntræ eller overskylles af Søen, bør den have vandtætte Skodder eller store Luftsæsker for at bevare sin Flydekraft.

Da jeg for 12 Aar siden prøvede min første Kano, kæntræde jeg straks; jeg har siden set 3 ufrivillige Kæntringer, den ene af dem uden Sejl.

En grundig Vejledning i den højere Kanobygning gives i C. N. Hanner: Råd och upplysningar rörande kanotbygge och Kanotidrott samt uppgifter över av Svenska

Kanotförbundet utgivna Kanotritningar. — 1 Kr. —

Kan faas hos G. C. Ursins Eftf. Købmagergade 8, Kbhvn. K.

Det maa dog bemærkes, at mange af de dér omtalte Kanoer er Sejlbaade, som 2 Mand knap kan bære, (over 5×1 m.)

En lidt simplere Maade at bygge en Kano paa skal gennemgaaes her.

En Kano paa omtr. 4×0,64 m. Først laver man 2 vandtætte Skodder som vist paa Fig. af høvlede og pløjede Brædder. (1—1,5 cm)

Foruden disse kræves foreløbig:

Agterskødt.

til Inderkøl 3,75 m. 2,5×2,5 cm.
4) Længde 4,10 — 4×1,5 —
2) ribber 4,10 — 2×1,5 —
Dæksr. ialt 8,00 — 2×1,5 —

Til Sidedæk, Lugekarme, Dæksbjælker og Bundbrædder en hel Del 1 cm tykt Træ.

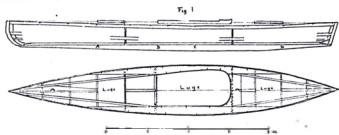
Til Stævne 2,5 cm. tykt Træ, helst krumvokset.

Alt Træet kan være af Fyr.

I St. f. Messingskruer kan anvendes galvaniserede Jærnskruer. (ikke for tykke).

8,5 m god, stærkt og tæt Dug i alm. Bredde, 800 l cm. Kobbersøm. 3 kg. Linoliefernis m. Tørrelse, 1 kg. revet Zinkhvidt.

I Skodderne gøres Udsækninger for Køl og Ribber; de skal passe nøjagtigt og kan tættes med Trækiler, Blaar og Maling. Stævnene fæstes solidt paa Kølen; hvis de er af krumvokset Træ, kan de laskes og nittes paa. Stævnens Højde i denne Kano kan passende være

34 og 32 cm. regnet fra Inderskølen's Underkant.

Køl og Stævne sættes nu i Skodderne, saaledes at det bredeste Skodts Afstand fra Agterenden af Kølen bliver $\frac{1}{3}$ af dens Længde, og Afstanden mellem Skodderne 1,30—1,35 m.

Skodder og Stævne anbringes nu med Bunden i Vejret i en fast Opstilling, saa at de ikke kan vrides, men holdes nøjagtig paa Plads indbyrdes. Længderibberne høvles ned til 1 cm. Tykkelse i Enderne, lægges paa Plads i Skodderne og bøjes ind til Stævnene, før man borer for og skruer fast paa Skodderne. Vil Ribberne nødig ind i den rigtige Stilling ved Stævnene, skrues de fast paa Skodderne og bindes hen i den rigtige Stilling. Naar de har siddet saaledes i nogle Dage, kan man skruer dem fast uden Fare. I Stævnene skal der være Udskeeringer for Ribberne, saa at Stævnens Kant, efter at Enderne af Ribberne er savet af, er jævn, uden Hak og lige bred (2,5 cm.) over alt.

Saa indsættes 4 lette Spanter (Tøndebaand eller bøjet Ask) ved A, B, C og D (i For- og Agterrum, 2 i Siderummet).

Hvis man vil sejle, er et godt, solidt forbundet Dæk en stor Hjælp mod den Vridning i Skroget, som Sejlets og Mandens modsat rettede Tryk giver.

I en Pagajkano uden Sejl er en Siderumsluge paa 38 cm. Bredder

nok; skal man sejle, bør den være bred, f. Ex. her 50 cm. — for at man kan flytte sig ud til Luvart og være Ballast.

Der maa være 3 Dæksbjælker i Forrummet, 1 i Siderummet og 3 i Agterummet. Bjælkebugten kan passende være 4 cm. Dæksbjælken i Siderummet maa være meget solidt forbundet med Sidedækkene og derigennem med Siderne, da den skal kunne taale meget. De andre Dæksbjælker skal kunne taale, at man ligger paa Dækket. Dæksbj. i Siderummet maa lige som Skodderne gaa helt op og have Udskeeringer for Sidedækkene og Dæksribberne, da Dækket foran Lugen skal strammes over den. De andre Dæksbj. behøver kun at holde Siderne i den rette Afstand og støtte Dæksribberne paa Undersiden. For Sejghedens Skyld skrues Ribberne alle Steder fast paa Dæksbjælkerne.

Sidedækkene lægges ned inden for øverste Sideliste og skrues solidt fast til denne, Skodderne og Midter-Dæksbjælken.

Bedre end aabne Masthuller er lukkede Rør til at sætte Masterne ned i. De indsættes nu og maa naturligvis staa godt fast i en paa Kølen fastskruet Klods »Sporet« og en bred Dæksribbe »Fiskens«.

Hele Skelettet ferniseres flere Gange med Linoliefernis m. Tørrelse — særlig alt Endetræ.

Naar Klædningen skal slaas paa, maa Dugen være saa fuldstændig

tør som muligt. Først slaas den ene Halvdel fast langs Kølen, med faa Søm. Den anden Halvdel lægges ogsaa over Kølen og begge slaas nu paa med en Række Søm langs hver Side af Kølen, mellem Sømmene 2 cm. Mellem Lagene tyk Maling.

Klædningen strammes og slaas fast langs Rælingen, først midtskibs, endelig paa Stævnene. Derefter samles den langs Dækkets Midtlinie paa lignende Maade som paa Kølen. Ved Lugerne bliver det bedst og smukkeste, naar man trækker Lærredet ned i Hullet og slaar det fast dér, inden Lugekarmen sættes i. Lærredet ferniseres et Par Gange — at det slappes imens, gør ikke noget, det strammer sig igen.

Nu paasættes Yderstævnene, der har en Tykkelse af $\frac{1}{2}$ cm. yderst og 2,6 cm. inderst — forsænkede Skruer.

Hvis man ikke vil sejle, er 2,5 x 2,5 cm. Køl nok; men hvis man vil sejle, bør Kølen være omtr. 8 cm. dyb paa Midten og noget agterefters og af Hensyn til Drejeevnen aftage til 2—3 cm. i begge Ender. Den skal sidde meget fast; Skrueerne sættes inde fra ved alle Lugerne, de andre forsænkes. Fugerne langs Yderkøl og Stævne kittes, Klædningen sømmes fast paa Skodderne hele Vejen rundt, og Kanoen males. Hvidt Dæk er ubehageligt for Øjnene.

Lad hver Omgang Maling faa god Tid til at tørre, der er nok at bestille imens.

Fortsættes.

Gustav Adolph Hagemann.

HERREMANDSSØNNEN
SOM BLEV DANSK INDUSTRI FØRSTEMAND

mange Sten i Muren af den solide danske Samfundsbygning, der rejste sig af Krigens Ruiner, lyser hans Navn os i Møde — og det kan roligt siges, at uden ham havde Danmark været mindre og Rammene for vort Liv snævrere.

Hans Generation har efterladt os et territorielt mindre, men industrielt og materielt saameget større Danmark, at Arven — trods den vanskelige og haarde Virkeperiode — ikke er blevet formindsket d.v.s. Leve- og Virke-Vilkaarene for den nye Generation ikke ugunstigere ...

Men vi, det yngste Slægtled, som snart skal tage Danmarks Rige i Arv og Eje og helst en Gang atter aflevere det større og skønnere og rigere til dem, der her skal bygge og bo efter os, vi vil bygge videre efter den Metode som denne Mand og hans Generation slog ind paa — den eneste, som i vore Tider er et lille Folk anvist — indad og opad!

Intet vil derfor være værdifuldere og mere lærerigt end at lære at kende de store banebrydende Mænds Liv og Livsværk.

De unge Aar.

Paa den gamle Herregaard, »Rødsstenseje«, i Odder Sogn henved 3 Mil Syd for Aarhus fødtes en sølvs Majdag i 1842 et lille Barn, som i Daaben fik Navnet *Gustav Adolph Hagemann*.

Gammelt Herremandsblod randt i hans Aarer ...

Hans Fader, Bedstefader, Oldefader og Tipoldefader havde alle været store Landejendomsbesiddere i det den Gang danske Holsten, dygtige Folk, der forstod at dyrke deres Jord og udvide deres Besiddelser. Fædrenes solide, grundige

PAAR den smukke, gamle »Borupgaard« ved Snekkersten døde kort efter Paasken 1916 en af vore Bedsteforældres Slægtleds dygtigste og bedste Sønner. Hans Manddoms Gerning begyndte netop i de Aar, da Danmark mistede Sønderjylland og Holsten — den tunge, triste Tid, da Nederlagets og Sammenbrudets Aand beherskede alle Danske ...

Han var med til at genrejse det slagne Danmark, een af de stærke, flittige, initiativrige Mænd, der hver paa sit Felt, lagde Grundvol-

den til det nye Danmark, de hvis hvis Valgsprog var: *Hvad udad tabes skal indad vindes!*

Han var indenfor Industrien een af det danske Folks store Førere, een af dem, der samlede, organiserede og ledede Folkets Kræfter gennem nye blomstrende Virksomheder ind i den frodige Udvikling, som har bragt dansk Industri fuldt ud paa Højde med de store Landes ...

Han er død nu — men hans Initiativ, hans Vilje og hans Kræfter virker stadig iblandt os gennem de Virksomheder han skabte. Fra

Maade at løse deres Opgaver paa, deres stærke Virksomhedstrang, deres Evne til at finde eller bane nye Veje mod et Maal og mange flere udmærkede Evner og Egenskaber finder vi samlede og højt udviklede hos G. A. Hagemann.

Det lille Barn, der hin Majdag for første Gang saa Lyset paa »Rødstenseje«, havde saaledes vedfittige og forstandige Forfædres Liv allerede modtaget den dyrebareste Fødselsdagsgave, der er noget Menneskebarn beskaaret: en Skat af store Evner og sjældne Egenskaber.

Vi vil se, hvorledes denne Skat blev brugt fra 1842 til 1916.

Den unge Gustav Adolph var en livlig og videbegærlig

Dreng, der om Morgen var tidlig oppe sammen med Moderen — en Vane han beholdt hele sit Liv — og i fuld Aktivitet Dagen igennem. Landsmandens Liv skulde ikke blive hans Lod, men at han i sin Barndom er kommen til at sætte Pris paa dette sunde, friske Liv, ser vi senere hen, da han paa sit Livs Aften trækker sig ud af sine store industrielle og ideelle Virksomheder — for at drive Mønstrelandbrug og Hønsæavl paa Borupgaard.

Efter seks Aars lykkelig Barndom kom der

nogle tunge, triste Aar

paa Sygelejet, forarsaget af en meget farlig Rygsygdom. Og da han endelig fik Bugt med Sygdommen, var det med en legemlig Svaghed for hele Livet. Som Sygdommen havde præget hans Legeme, saaledes havde den kuet hans Aand og hæmmet dens Udvikling, og hele Skoletiden igennem ser vi ikke den unge Gustav Adolph udmærke sig særligt fremfor de andre gennemsnitsbegavede Drenge. Efter i nogle

Aar at have haft Huslærer blev han sat i Latinskolen i Aarhus, hvorfra han, paa Grund af Sygdommen, først tog sin Præliminæreksamen 1859, sytten Aar gammel.

Derpaa forberedte han sig til Adgangseksamen til polyteknisk Læreanstalt, som han bestod i 1860. Han var nu

polyteknisk Student.

og først nu ser vi ham aandeligt rette sig fuldt efter den svære Sygdom i Barnearene. Det var Kesmien, som havde vakt hans Interesse og derfor blev hans specielle Studiefelt, og han kaster sig nu over Studierne med en Lyst og Energi som snart bringer ham langt forud for alle hans Samtidige. Alerede nu ser man de store og vidt forskellige Evner udvikle sig i ham, som senere skulde gøre ham til Foregangsmanden og Organisatoren paa de mest forskellige Omraader.

Paa Læreanstalten blev han med sin grundige Viden og store Kløgt Kammeraternes Raadgiver, den der tog fat paa og løste Opgaverne, hvor de fleste andre gav op, og i Fritiden var han den, der samlede de bedste af de Unge til hyggelige Aftener i sit stille Studereværelse i Larslejrstræde. Her plejede han Sønder Aften at holde aabent Hus for Kammeraterne — hans største Glæde var den at se andre glade!

Og hvem har nogensinde hørt om en Student, der kunde faa sine Maanedspenge til at slaa til?

Hagemann kunde det — og han kunde endog faa saa meget til overs, at han meget ofte kunde hjælpe en trængende Kammerat; thi han var en god Økonom og fik meget mere ud af sine Maanedspenge end de andre. Som et Vidnesbyrd om det smukke Kammeratskab, Hagemann her var Sjælen

i, fortælles om, hvorledes han og et Par andre engang hjalp en syg Kammerat, hvis Øjne var saa daarligere, at han ikke kunde taale at læse, frem til Eksamen — ved at læse højt af Lærebøgerne og gennemgaa Stoffet for ham.

Imidlertid kom Krigen i 1864 og mange unge Polyteknikere gik frivilligt med. Det hændte ofte, at Hagemann, der jo paa Grund af sin Legemssvaghed var afskaaret i at deltage i Krigen, var ene Tilhænger ved Forelæsningerne — der saa blev forelagt til Professorens Studereværelse.

Inden Hagemann opnaaede sin Eksamen blev der imidlertid tilbudt ham

et ærefuldt Hverv.

Kemikeren paa Kryolitifabrikken »Øresund« var nemlig bleven indkaldt, og dennes Leder, Julius Thomsen, henvendte sig nu til Professor i teknisk Kemi ved Læreanstalten med Anmodning om at skaffe ham en ung, dygtig Kemiker. Det var en stor Ære for den unge Hagemann, at Professoren ikke kunde finde nogen bedre end ham — og vel nok det skæbningsvælgste i hele hans Liv. Til Trods for en forceret Eksamenslæsning passede han alligevel sin Kemikerplads saa godt, at da det nye Firma Kryolit Mine- og Handelselskab søgte en Kemiker til at arbejde for sig i Amerika, saa fandt man det ganske naturligt at vælge Hagemann.

Den daglige Omgang med Julius Thomsen, der allerede da var en af Verdens store Kemikere og senere blev Direktør for den polytekniske Læreanstalt, og det nære Forhold, han stod i til sine Professorer, har sikkert betydet umaadelig meget for ham. Han blev under Eksamensforberedelsen støttet af

Fortætttes Side 19.

Spejderkorpsets Ildræstturnering 1917

3 Dages Konkurrencer
og Opvisninger ved
Hornbæk.

6 Dages Vandreløjr i det
nordlige Sjælland.

Dansk Svømme- og Liv-
redningsforbund
instruerer samtlige Tur-
neringens Deltagere i
Livredning.

Alm. Bestemmelser.

1. Turneringen afholdes i Dagen 13.—21. Juli.
2. Turneringen ledes af Korpsets Stabschef, Premierlojtmant C. F. Haxthausen.
3. Alle Deltagerne skal kunne svømme 250 m.
4. Divisionerne deltager med 3 Hold hver — et for hver af Turneringens 3 Konkurrencer. Samtlige Hold skal

være udstyret med Lejrmateriel (hvert sit) og deltage i saavel Konkurrencer som Vandreløjr.

5. Prisen for Deltagelse er 10 Kr. pr. Mand.

6. Der leveres kun Holdene Forplejning de 3 første Dage. Under Vandreløjren indkøber (bestaler) Holdene hver for sig den Forplejning, de ønsker.

Propositioner.

De Points, der gives i den enkelte Konkurrence, tæller kun for Konkurrencen.

Sejrhætte i Turneringen er den ere. Hver enkelt Deltager skal Division, der opnaar det laveste umne konkurrere i alle 6 Afdelings-Tal ved Addition af Placeringerne etc. For Præstationerne gives i hver i de 3 Konkurrencer, samt Best. afdeling Points fra 0—10.

dommelsen i H. t. IV.

Der udsættes Præmier for den samlede Turnering og for hver enkelt Konkurrence.

I. Enkeltmandskonkurrence. Spejdersport.

Spejdere ikke over 16 Aar. Hver Division stiller et Hold paa 6 Mand udtaget blandt Divisionens Spej-

- a. Stifinderopgave,
- b. Ordonnansopgave,
- c. Brandmandsopgave, (skal kunne løses paa Grundlag af Prøverne til de tilsvarende Duellighedstegn).
- d. Første Hjælp (Fordringer som til 2. Kl. Proven).
- e. Svømning og Livredning (Fordringer som til Dansk Svømme-

og Livrednings-Forbunds Forberedelsesprøve.

1. Brystsvømning (eller nyere Svømmemetoder) over 250 m.
2. Bjergning af et (forestillet bevidstløst) Menneske 30 m. (Øvelsen udføres i Svømmedragt)
3. Forklaring af de forskellige Bjergningsmetoder og af Fingeregelse for de Greb, en forulykket i Almindelighed vil omklame sin Redningsmand med: (Paa Landjorden).
4. Demonstration af Forberedelse

til og Udøvelse af kunstigt Aandedræt.

f. Wild-West-Spejders opgave. I Lighed med den forsvundne Zigeunerkaravane (se V. U. Nr. 3).

II. Patruljekonkurrence. Lejrsport.

Hver Division stiller til denne Konkurrence en vis kelig Patrulje (6—8 Mand) udtaget af en enkelt Trop indenfor Divisionen.

a. Lejrsøgning. Patruljen staar oppakket og klar til 8 Dages Vandring.

1. Der gives Points: 0—10 for Pakningens Godhed, 0—10 for Pakningens Fyldeløg Vægt. Paa givet Signal slaas Lejr. Teltet skal staa aabent. Sengesteder være klar til Natten, alt være lagt paa Plads og 2 l. Vand bragt i Kog (Hjælpe midler som til 2 Kl. Proven).

Patr. føreren lader rette og melder af, naar alt er klart.

2. Der gives Points.

0—10 for Hurtighed og Godhed.
0—10 for Stil over Udførelsen.

b. Lejrindretning.

Det gælder (efter at ovennævnte Lejrslagnings er udført) i Løbet af 6 Timer med Hensyn paa et flere Dages Ophold at indrette sig saa komfortabelt som muligt. Der skal bl. a. anlægges Feltkøkken.

Der gives Points:

0—10 for Lejrindretning og Arbejdernes Godhed.

0—10 for praktisk og godt Lejrudstyr.

0—10 for billigt Lejrudstyr.

(En Opførelse af, hvad hele Lejrudstyret har kostet, afleveres ved Konkurrencens Begyndelse.)

c. Madlavning.

Det gælder saa hurtigt som muligt at fremstille Middag til Patruljen (Naturalier udleveret). 2 Retter alm. Mad.

Points:

0—20 for Hurtighed og Godhed.

d. Underholdning ved Lejrbaal.

Musik, Sang, Deklamation og Dans. Det gælder at give et 10-Minutters Program — fornøjeligt eller alvorligt eller lidt af begge Dele — sammensat af nævnte fire efter eget Valg. Mindst to.

Points:

0—10 for Præstationernes Godhed.

(NB. Patruljer, der vil fremvise originale Tropskrigsdanse (Fækkedans f. Eks.) kan faa indtil 20 Mand udleveret til dette og 1/2 Time til at indøve Dansen inden Opvisningen).

III. Holdkonkurrence.

Kanosport.

Leder Premieløjt. K. V. Palslev.

1. I Konkurrencen kan deltage 2 Spejdere fra hver Division (1 Hold) og saa fremt ikke alle Divisioner deltager flere. Højeste Antal Kanoer 24.

2. Deltagerne skal opfylde følgende Betingelser:

- a. være fyldt 15 Aar,
- b. kunne svømme 500 m,
- c. kende de vigtigste Styreregler.
- d. Kanoen skal være godkendt af Konkurrencens Leder.

3. I nogle af Konkurrencens Afdelinger deltager Holdene samlede, i andre arbejder og bedømmes Deltagerne enkeltvis.

4. Anmeldelse om Deltagelse gælder alle Konkurrencens Afdelinger, og kun de Hold, der opnaar et tilfredsstillende Resultat, kan deltage i den paafølgende Langtur (Vandrelejr).

Skulde Vejret hindre, at Konkurrencen gennemføres i rette Tid, afgør Lederen, hvem han mener at kunne tage med paa Turen.

Kanoer, der ikke fører Sejl, kan godt deltage helt igennem; i Kapsejladsen regnes de for sidst indkomne.

Konkurrencer for Enkeltmand.

1. Kanoens Godhed bedømmes.

Der tages især Hensyn til god Form, Sikkerhed og praktisk Indretning samt Arbejdets Nøjagtighed.

Der gives 40 Points til de særlig gode,

20 Points til andre gode,

10 eller 0 til Resten,

fra 0 til ÷ 20 for ikke selvavede Kanoer efter Godheden.

Kanoer, der mangler vandtætte Skodder eller anden ekstra Flydekraft, faar 0 og udgaar.

2. 100 m Kaproning.

1 Points for hver Kano, der lades bagud.

3. 2000 m Kænringsløb.

Paa et givet Signal vender alle Bunden i Vejret, kommer hurtigt om Bord igen og fortsætter. Der gives 3 Points for hver Kano, der ros agterud, og 25, 20 og 15 Points ekstra til de 3, der hurtigst er i Gang efter Kænringen.

4. 4 km Løb, 2 km frem og tilbage, helst i Blæst. 200 m tilbagelægges ved egen Hjælp over Land.

3 Points for hver Kano, der ros agterud.

1 Søgang Ekstrapoints for særlig god Landing og Afgang fra Land.

5. Kapsejladse paa trekantet Bane. Pagajen maa bruges til Bakning for at hjælpe i Vendingerne.

2 Points for hver, der sejles agterud.

Konkurrence for Hold.

6. Lejrudstyrets praktiske Indretning og Pakning.

20 Points for de særlig gode Hold.

10 eller 0 for andre.

7. Hurtig Lejrslagnings.

Deltagerne paa Vandet, alt pakket som paa Langtur. — Sejlene bjærget.

Det gælder om hurtigst muligt at have Kanoerne anbragt for Natten, Telt og Natteleje klar, Kogegrejerne opstillet med Ferskvand over.

4 Points for hvert Hold, der er langsommere.

8. En Dagsrejse paa ca. 20 km.

Sejl og Pagaj bruges efter Forordtilladelse. Hviletider bestemmes og kontrolleres af Lederen paa de befalede Steder. Holdene kan gøre Ophold uden

for de bestemte Hviletider eller Steder, men Tiden godtgøres ikke. Pakning som paa 6 Dages Turen.

6 Points for hvert Hold, man sejler fra,
1 Stille eller Modvind handicap,
pes de letteste Kanoer, i god Vind de bredeste.

IV. Bedømmelse m. H. t. Holdenes Udseende. Paaklædningens Ensartethed og

Fikshed. Stil over Holdenes hele Fremtræden. Points fra 0—25.

Opvisning.

Foruden de Opvisninger, der fremgaar af Konkurrencen, gives den $1\frac{1}{2}$ en Opvisning af sjællandske Spejdetroppe.

Opvisningen vil bl. a. omfatte: Brandeksercits.
Første Hjælp.
Haandboldkamp mellem 2 Spejdetroppe.

Indianerpantomimé (Køl 1913).

Vandrelejren.

1. Dag. Hornbæk—Tidsvilde.
 2. — Tidsvilde—Nordskov.
 3. — Nordskov—Sjællands Odde.
 4. — Sjællands Odde—Vejrhøj.
 5. — Rast.
 6. — Hjemmarche. (Jyderup St.)
- Afsluttes med Dansk Svømmes og Livrednings-Forbunds Forberedelsespøve for samtlige Deltagere.

sit Fags bedste Mænd — de havde set, at han var det værd! — og han tog da ogsaa Eksamen med første Karakter med Udmærkelse.

Studentertiden var forbi!

Det var gaet Hagemann, som det gaar de fleste af de Unge, der er noget ved: allerede før han havde sin afsluttende Eksamen, vidste man, hvad han var værd, og havde sine Garn ude efter ham.

Allerede som Student havde han paa Haanden sit Livs første store Chance!

I det følgende vil vi se, hvorledes han udnytter den.

Manddoms Gerning.

Hvad Hagemann naaede paa 4 Aar i Amerika.

Kryolitindustrien, i hvis Tjeneste Hagemann traadte, var en ganske ung Industri, som først opstod i 50'erne paa Grundlag af Julius Thomsens Forsøg. Det var saaledes Kryolitindustriens Indførelse i Amerika, Hagemann kom til at oversvære. Hans Opgave var at udtage Prøver af de Kryolitladninger, det danske Selskab leverede det amerikanske. Af den kemiske Analyse

af Proven, som H. skulde foretage, afgang Prisen, og det var derfor nødvendigt, at den blev foretaget med største Omhu — og det blev den!

Efter nogle faa Maaneders Ophold i England, hvor H. satte sig grundigt ind i det engelske Sprog, tiltraadte han i Juni 1865 Rejsen til New York.

Efter at have taget og analyseret tilstrækkelig mange Prøver af de Ladninger Kryolit, som fra Grønland var ført direkte ad Sgt. Lawrences Floden til Cleveland i Ohio, tog Hagemann til Natrona, hvor Amerikanerne var ved at bygge den nye Fabrik.

Hvordan Hagemann tjente sine første Penge.

Han saa snart, at de indrettede Fabrikken helt forkert, og han var ikke sen til at gøre opmærksom herpaa — men han fandt intet Øre for sin Kritik, selv ikke da han henvendte sig til den danske Gesandt i New York, der stod i Forbindelse med Lederne.

Man fandt det ganske usandsynligt, at den ganske unge, danske Kemiker skulde have bedre Forstand herpaa end de drevne Amerikanere.

Fabrikken blev taget i Brug og — den arbejdede udmærket. Det var et haardt Slag for den unge Hagemanns Selvfølelse!

Men snart fik Piben en anden Lyd. Den ene Vanskelighed stødte til efter den anden, og det var saa ganske aabenlyst paa Grund af de Forhold Hagemann havde kritiseret! Det var et stolt Øjeblik for H., da Lederne af Fabrikken ansøgede ham om hans Bistand, der resulterede i, at Fabrikken blev ændret og ombygget efter hans Anvisninger. H. var med ét Slag blevet en kendt og agtet Mand i amerikanske Industri kredse. Han modtog et ret anseeligt Honorar for denne Tjeneste og blev ansat som Kemiker ved Fabrikken.

Videnskabelige Studier.

Hagemann hørte ikke til dem, der regelmæssig kommer lidt for sent til deres Gerning om Morgenen, men til Gengæld sørgte for at lade det forladte Arbejde bag sig saa snart som muligt.

Hans Virksomhed ejede fuldt ud hans Kærlighed, og foruden at rægte sine Hverv som Kemiker fordybede han sig i videnskabelige Studier af Kryolitten og dens Følgematerialer.

Han skrev Afhandlinger i amerikanske, videnskabelige Tidsskrifter — og en amerikansk Videnskabsmand gav et af de nye Mineralier, H. fandt Navnet *Hagemannit*.

Hagemann bliver amerikansk Bromfabrikant.

Det amerikanske Selskab havde i Natrona flere store Saltværker, hvor store Mængder Lud fik Lov til at løbe i Kloaken som Affaldsprodukter. Den indeholdt Masser af Bromsalte, som man ikke mente, at det kunde betale sig at udvinde.

Men Hagemann var nu af en anden Mening! For en ganske lille, aarlig Afgift købte han »Affaldsstofferne«, og efter energiske Eksperimenter lykkedes det ham at finde en Maade at indvinde Brommen paa, der satte ham i Stand til at sælge den langt billigere end de amerikanske Bromfabrikanter. Han startede nu en mindre Bromfabrik i Natrona, men senere, da Efterspørgslen efter Brom steg uaaendeligt, rejste han til Byen Pomeroy i det sydlige Ohio, hvor der var mange Saltværker og en Mængde af de rare »Affaldsstoffer«, som han saa godt forstod at aflukke deres bundne Værdier. Her grundlagde han i 1868 den første store Bromfabrik i denne Egn. Det blev Indledningen til en rivende Udvikling af Bromindustrien — der endnu i den Egn staar mere blomstrende end noget andet Sted.

Da Hagemanns nye Fabrik imidlertid kastede saa store Mængder Brom ud paa Markedet, at Priserne efterhaanden sank, overvandt han ogsaa Vanskelighederne ved Eksport til Europa, hvad ingen før ham troede var muligt, og i *Løbet af kort Tid* var det *Hagemanns Brom, der beherskede Verdensmarkedet!*

Dette var, hvad Hagemann præ-

sterede i Amerika fra sit 23. til sit 27. Aar.

Han havde konkurreret de amerikanske Fabrikanter sønder og sammen, gjort sit Navn verdenskendt og tjent sig en meget betydelig Formue.

»Pengene ligger paa Gaden — for den, der kan se dem!« plejede Hagemann at sige.

Hjem til Danmark.

I 1869 foretog Hagemann en Rejse til Europa for at faa sit Brom bedre indarbejdet — og under dette »Besøg« var det, at han sammen med Vilh. Jørgensen købte Kryolitfabrikken »Øresund«. Han lod en af sine Studiekammerater overtage Bromfabrikkerne i Amerika og kastede sig med sædvanlig Energi over sin nye Opgave: at drive Fabrikken »Øresund« — som i de senere Aar stadig var gaaet tilbage — fremad.

Hvorledes han i de følgende for Kryolitindustrien saa vanskelige Aar sammen med sin Kompagnon med sit frødlige Initiativ og sin sejge Energi forstod at føre Fabrikken frelst gennem alle Skær, vil vi ikke her dvæle ved — men ogsaa i Kryolitindustrien satte han sig Sporude paa Verdensmarkedet.

»Sukkerkongen« Hagemann.

Tre Aar efter at Hagemann havde købt Fabrikken »Øresund«, blev han knyttet til »De danske Sukkerfabrikker« som »Overkemiiker«, i hvilken Egenskab han optraadte som en Slags teknisk Direktør. Fra 1880—97 var han Direktør for Sukkerfabrikkerne, og da han gik af som Direktør blev han Aktieselskabets Formand.

Hagemann var fra først til sidst Sjælen i den danske Sukkerindustri,

hvad enten han optraadte under Navn af »Overkemiiker«, »Direktør« eller »Formand«. Under hans kraftige og fremsynte Ledelse blomstrede Selskabet op til at blive een af de aller største, danske Virksomheder. Ham var det, der tog Initiativet til Grundlæggelsen af den ene nye Fabrik større og mere fuldkommen end den anden, ham var det, der bestemte deres Indretning, og ham var det, der stadig fandt nye Markeder for Afsætningen, naar Konkurrencen med Udlandet truede Kæmpevirksomheden — ved utrætteligt Arbejde fandt Veje til Nedsættelse af Produktionsomkostningerne, som ingen anden havde tænkt paa.

»Vestindianeren« Hagemann

Ogsaa for de dansk-vestindiske Øer kom Hagemann til at betyde umaadelig meget. I Slutningen af Halvfjerdsenerne indtraadte paa Øerne en stærk Tørke, der gjorde Forholdene for Rørsukkerindustrien paa Øerne mere elendige end nogen sinde. Hagemann foretog flere Rejser derover og fik i Stedet for de gammeldags daarlige Fabrikationsmetoder indført nye og rationelle.

Ingen Steder havde han haft større Vanskeligheder at overvinde, men ogsaa her fejrede hans Organisationstalent og tekniske Dygtighed Triumfer. Han fik anlagt St. Croix Fællessukkerkogerier, som fik stor Betydning for Øerne.

Selv købte han flere store Planstager, som han med store Omkostninger fik drevet frem til rene Monstplantager. Selve den frygtelige Tørke gjorde han sig uafhængig af ved at anlægge et kostbart Vandingsanlæg, der opsamlede Regnvandet og ved vældige Rørsledninger førte det ud i Plantagerne.

Indflydelse paa Burmeister & Wain.

Det vil endnu erindres, hvilken Triumf dansk Skibsbygningskunst fejrede for nogle faa Aar siden, da »Selandia« løb af Stabelen som det første Dieselmotorskib i Verden.

Det var Kronen paa Værket for Hagemann som for flere andre af de dygtige Folk i dette store, danske Selskab. Til en saadan Højde var Skibsbyggeriet bragt op i den Hagemann'ske Periode. H. var Medlem af Bestyrelsen fra 1893—1910 — de sidste 12 Aar dens Formand.

Mange andre Industrigrane

er præget af Hagemann's Foretagssomhedsaand. Saaledes var han bl. a. Medlem af Bestyrelsen for »Tusborg Fabrikker«, »De danske Spritfabrikker« og »Fakse Kalkbrude«, for at nævne de større. —

Desuden var han Medlem af flere Bankraad og beklædte naturligvis en hel Mængde Tillidsposter.

Direktør for Polyteknisk Læreanstalt.

Den sidste af de store, danske Virksomheder, som Hagemann ved direkte personlig Ledelse fik saa stor Betydning for, var den polytekniske Læreanstalt.

I 1901 bestemte Julius Thomsen — som vi allerede tidligere har omtalt — sig, gammel og træet og mæt af Dage, til at trække sig tilbage fra Læreanstaltens Direktørstol. Han havde i mange Aar ledet Anstalten med stor Dygtighed, men Alderen begyndte at lægge en Dæmper paa hans Handlekraft.

Fra alle Sider betragtedes det som en Velsignelse for Læreanstalten, at netop Hagemann blev Afsøseren.

Det vil maaske undre en og anden, at Hagemann, der i Forvejen var optaget af alle de nævnte mægtige industrielle Virksomheder og en umadelig Mængde Tillidshverv indenfor Videnskaben, sin Stand, sin By og meget andet, havde Tid og Kræfter til at give sig i Kast med en saa stor, ny Opgave.

Men i Grunden var han paa sin Vis »færdig« med de fleste af disse Virksomheder. Han havde organiseret dem, oparbejdet dem til store, blomstrende Foretagender, valgt sig dygtige, energiske Mænd til at føre dem videre og lidt efter lidt trukket sig ud af den direkte Ledelse, saa han kun sad og havde Tilsyn med dem. De var en hel Række sindigt og solidt forarbejdede Mekanismer, der virkede efter Hagemann's Metode og i hans Aand.

Med hele sin kendte Dygtighed, Energi og Fremsynethed og med et frodigere Initiativ end nogensinde kastede han sig i sin Alders tredsindstyvende Aar over sin nye Opgave. Den 1. Februar 1902 tiltraadte han Direktørposten for polyteknisk Læreanstalt, der nu gik ind i en saa rivende Udvikling, at den, da han 10 Aar efter, i 1912, trak sig tilbage, stod som en Mønsterskole for hele Verden — hvert Aar udsendende en Flok unge Ingeniører, som paa Grund af deres Dygtighed, deres solide Kundskaber og deres videnskabelige Indsigt er efterspurgt og modtages med aabne Arme overalt i Udlandet.

Blot tilnærmelsesvis at skildre Enkelthederne i Hagemann's Arbejde i disse 10 Aar vil der ikke her være Plads til, hvor fristende det end kan være, Reformerne er saa mange og store at man vilde kunne fylde en hel Bog derom. Hans største Vanskelighed var at

faa Staten til at bevilge de fornødne store Summer til de stadige Udvidelser og Ny-Anlæg. Straks, da han var bleven Direktør, nægtede man saaledes at bevilge Penge til et nyt elektroteknisk Laboratorium. De fleste andre »Embedsmænd« vilde sikkert have opgivet — Hagemann opgav aldrig, og han følte sig ikke som »Embedsmand«. Han følte sig altid saa fastvokset med sin Opgave, som var den en Del af ham selv. Han fik Ministeriets Tilladelse til af sine egne Midler at bekoste det ny Laboratorium oprettet og ligeledes for egne Midler at ansætte to nye Docenter i Elektroteknik.

Efterhaanden forstod man, at hvad denne Mand vilde, det gennemførte han enten paa den ene eller paa den anden Maade, og man forstod, at naar han vilde noget, saa havde det Værdi og Betydning at faa det gennemført. Isen blev snart brudt for en hel Række store Bevillinger, ved Hjælp af hvilke Hagemann bragte Læreanstalten frem til det høje Standpunkt, den nu indtager.

Dansk polyteknisk Ungdom kan være Hagemann taknemlig for, at den over hele Verden er i Stand til med Overlegenhed at tage Konkurrencen op med alle Landes Ingeniører.

Hagemann's Kollegium.

Hagemann's varme Interesse for Danmarks studerende Ungdom gav sig — efter at han i flere Aar havde hjulpet en Mængde Studenter med smaa Studielaan og »Gaver, naar de var i Nød — det smukkeste Udslag i Oprettelsen af »G. A. Hagemann's Kollegium«. Hans Understøttelser havde efterhaanden faaet et saadant Omfang, at han, med sin udprægede Sans for Or-

den og Plan i alle Livsforhold, lige frem saa sig nødsaget til at sætte sin Velgørenhed i System. Han lod opføre et helt stort Komplex, hvor unge Studerende kunde bo og endog faa Studielaan, til Fuldførelsen af deres Studier. Det er indrettet som et stort hyggeligt Hjem med en Mængde Studereværelser, der er meget praktisk indrettede, med Bibliotek, stor elegant, fælles Dagligstue, Spisesal o. s. v.

Det var Hagemann en udsøgt Glæde at gaa og tumle med de mange smaa Opgaver ved Indretningen af dette Studenterhjem, som han fik indrettet umaadelig praktisk indtil de mindste Enkeltheder.

Paa hele dette »Foretagende« ofrede Hagemann alt i alt en lille Million Kroner.

Ideelle Interesser og Tillidshverv.

Kollegiet var vel den fornemste af Hagemanns ideelle Interesser — langt fra den eneste. Umaadelig mange Mennesker og Institutioner har i Tidens Løb nydt godt af Hagemanns Interesse og Offervilighed. Her skal endnu blot nævnes et Par enkelte, udmærkede Institutioner, saasom *Vejle Fjords Sanatorium*, som han var med til at grundlægge og senere blev Formand for, og som han skænkede 25,000 Kr., *Finsens Lysinstitut*, som ogsaa blev grundlagt ved Hagemanns forstaaende Interesse og Hjælp (Udgifterne ved Oprettelsen deltes af ham og hans gamle Kompagnon, Konferensraad Vilhelm Jørgensen; de skænkede senere hver 25,000 Kr., da en Udvidelse blev nødvendig), *Samfundet og Hjemmet for Vanføre* (25,000 Kr.) og desuden *Fængselshjælpen*, *Børnehjemmet paa Jægerspris*.

Af den store Mængde Tillidshverv, Hagemann efterhaanden kom til at beklæde — ret naturligt, da

han for flere af Institutionernes Vedkommende var deres Skaber eller en af Skaberne — skal her nævnes *Ingeniørforeningen*, som han var Medstifter af og i mange Aar Formand for, *Danmarks naturvidenskabelige Samfund*, som blev stiftet alene paa hans Initiativ, og hvis Bestaaen han sikrede med en Gave paa 50,000 Kr., *Selskabet for Naturlærers Udbredelse*, som han, endnu paa Dødsengens, mindedes ved en stor Gave og sidst men ikke mindst *Københavns Borgerrepræsentation*, hvor han i flere Aar spillede en ret stor Rolle for sin Bys Udvikling til Storstad.

Saa rigt og alsidigt former en stor Mands Liv sig — til Lykke for ham selv og til Gavn og Glæde for hans Medmennesker.

Livs-Aften.

Efter at Hagemann i 1912 havde trukket sig tilbage fra sin Direktørstilling for Lærestalten, deltog han ikke personligt i den daglige Drift af nogen af de store Virksomheder, han var knyttet til. Stille og fulde af Fred og Harmoni var hans sidste fire Leveaar.

Allerede i 1899 havde Hagemann købt den store smukke Landejendom »Borupgaard« ved Snekskersten, hvor han boede om Sommeren — om Vinteren boede han i sin Villa i Rosenvænget. (En

Skildring af hans hyggelige Hjemmeliv og mange interessante Fristidssysler har ikke kunnet finde Sted her — dertil har der været alt for meget at fortælle om hans andre Livsforhold). Særligt Livet paa »Borupgaard« elskede Hagemann. Han, der i sit Liv havde skabt saa mange store Virksomheder, bevarede til det sidste Sansen for og Glæden over ogsaa de smaa Ting.

Selvfølgelig blev »Borupgaard« efterhaanden en Mønstergaard med de fineste Besætninger, nyeste Dyrkningsredskaber og bedst dyrkede Jorder.

Paa dette skønne Sted døde G. A. Hagemann en stille, solrig Dag i April 1916.

Han havde naaet alt, hvad han vilde her i Livet. Han var een af Livets store Arbejdere, een af sin Generations stærke Mænd.

De der kunde have Lyst til at læse en udførligere Skildring af Hagemanns Liv, vil vi anbefale Inspektør M. C. Hardings udmærkede Bog »G. A. Hagemann«, som nylig er udkommet i Serien »Mennesker i Litteraturs, Kunstens, Politikens og Videnskabens Tjeneste« (Det Schønbergsske Forlag, 110 Sider; Pris 1,50 Kr.), og som har været en af Kilderne til denne Fremstilling. T. Fr.

***** AMATØRERNE *****
køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN
HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

TELEFON 5546

GRUNDLAGT 1875

CHRISTIAN THORSEN, ØSTERGADE 23

MAGASIN FOR ELEGANT

BØRNE-KONFEKTION FOR PIGER OG DRENGE

1 STORY UDVALG

Den gamle Spejder fortæller.

Det var oppe i Bjærgene. Over Snegrænsen. Vi laa og sov paa Gulvet, medens Stormen hylede og tudede udenfor, og Sneen piskede mod Døre og Vinduer. Klokken var henad tre om Natten, og jeg havde lige lagt mig, da Ilden paa Arnen var gaaet ud, og jeg derved var forhindret i at skrive videre i min Dagbog.

Jeg hørte noget skrabte mod Døren; det var maaske blot Stormen, der piskede Sten mod den, tænkte jeg. Alligevel gik jeg ud og lukkede op.

Og der udenfor stod to Mennesker, en Mand og en Dreng, gennemblødte til Skindet og rystende af Kulde og Anstrængelse. Mine Kammerater kom hurtigt op, fik gjort Ild paa Arnen, gik ud til Kilden efter Vand, medens andre trak det vaade Tøj af de to og masserede deres Lemmer, og kort efter var de fremmede i Stand til at fortælle, hvem de var, og hvorfra de kom.

I overstyre Timer havde de gaaet i Snekstormen; der var hverken Vej eller Sti, og de maatte finde Vej

efter Kortet, hvad der i de Egne næsten er en Umulighed, naar man ikke kan se Bjergtoppene og deres Form. Ikke fem Minutters Gang fra Hytten havde de lagt sig bag en Sten for at hvile. De havde haabet at finde Hytten, men da de intet kunde se til den, troede de, de var kommet ind i en forkert Dal.

Manden havde gjort en sidste Anstrængelse for at finde Hytten, og var derved kommet saa langt frem, at han kunde lugte Røgen fra Skorstenen, der blev slaat ned ad Bjærget af Stormen.

Da Manden havde endt sin Beretning, slog det ned i mig, at havde han ikke vidst at orientere sig i Terrænet efter Kort, vilde baade han og Drengen være død nu og ligge i Sneen nede i en Dal, hvor der maaske i Aarvis ingen kom.

Det er af Vigtighed, at enhver Spejder kan orientere sig efter Kort. Hertil kræves naturligvis først og fremmest et Kort; dernæst maa man vide at vende Kortet rigtigt — »orientere« det — saaledes, at Nord paa Kortet vender mod Vestsjønnet Nord.

Hvad der er N. paa Kortet er let at finde, for alle Navne staar i Retning fra Vest til Øst.

Nordretningen kan findes ved et Kompas, men har man ikke det, faar man klare sig paa anden Vis.

Ved Hjælp af Solen og et Ur

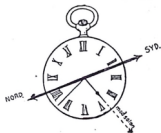

Fig. 1.

findes Nord som vist paa Fig. 1. Man lægger Uret vandret og lader den lille Viser pege mod Solen (den store Viser tager man intet Hensyn til). Et Græsstraa, der lægges over Urskivens Midtpunkt og midt mellem den lille Viser og Tallet XII, vil da pege i Retningen Syd-Nord.

Er det en stjerneklar Nat, er det endnu lettere. Nordstjernen staar altid i Nord. Den findes ved Hjælp af Karlsvognen, som vist paa Fig. 2.

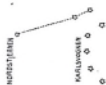

Fig. 2.

Fig. 3 viser Stjernebilledet Orion, der findes paa den sydligste Del af Stjernehimlen. Det er let kende- ligt, og de tre smaa Stjerner, der

Fig. 3.

kaldes Orions Sværd, viser i Retning Nord-Syd.

Er det ikke stjerneklart, men er Maanen fremme, kan den benyttes til at finde Solens Plads. Og er dens Plads bestemt, bruger vi Uret.

Se Fig. 4. Ved Nymaane staar Solen i samme Retning som Maa-

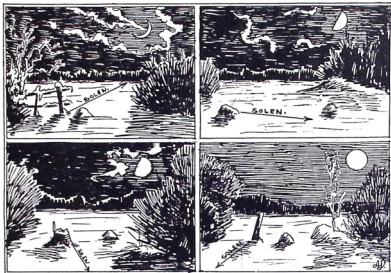

Fig. 4.

nen; ved Fuldmaane i modsat Retning (efter Maaneskyggen). Ved Halvmaane, naar man har Front mod Maanen — lige ud til en af Siderne, og altid til den samme Side som den belyste Del af Maanen.

Kirker — Landsbykirker ligger som Regel i Retningen V—Ø. Taars net i Vest af Kirkebygningen.

Skør paa den nordlige Himmel, der ikke maa forveksles med Lys skæret fra større Byer.

Noget, der er meget vigtigt, er

Landmærker.

Jærnbaner, Vandløb enligstaaende Træer, Gaarde etc. Alle den Slags Ting bør man mærke sig; ja endog vende sig om og se, hvordan de tager sig ud fra den modsatte Side.

Jeg var engang med nogle Kammerater paa Vej op mod et Pas i Bjergene. Det var begyndt at sne, og vi frygtede, at en Snestorm med al sin Sne skulde dække Passet, saa at vi vilde blive nødt til at vende om. For at sikre os, at vi kunde finde Vejen tilbage — den vilde jo

dækkes af Sne — vendte vi os ustandseligt om for at se, hvorledes Bjergspidserne saa ud fra den Side. Vi naaede imidlertid over Passet; men var vi blevet tvunget til at vende om, havde vi straks kunnet finde ned i Dalen.

I det hele taget maa den, der ikke kan orientere sig, nøjes med at holde sig til Steder, hvor der er Masser af Mennesker, der véd Vej, og hvor der er brede Veje. Men den, der vil se noget smukt og ejendommeligt, er nødt til at kunne orientere sig; den Slags Steder søges nemlig ikke af saa mange.

Raadgiver for begyndende og yngre Primærkesamlere.

Det kan ofte for en Samler være af Betydning at kende Arten af det Papir, der er anvendt til Primærkefabrikationen; endvidere vil det ofte spille en Rolle, om Mærket er trykt paa tykt eller tyndt Papir. Til Bedømmelse af Papirtykkelsen har Specialsamlere og store Samlere en særlig Maaler bestaaende af en Klemkrue med Gradinddeling. Selv mindre Samlere bør efterhaanden lære at kunne kende det saa kaldte kridtede Papir, som en Del Mærker er trykt paa, særlig de russiske og en Del engelske Kolonialmærker. Disse Mærkers Farve er nemlig mere eller mindre udsat for at gaa af i Vand og maa derfor behandles med yderste Forsigtighed.

Arten af det Tryk, der er anvendt til Fremstillingen af et Primærke, vil det lønne sig at lægge Mærke til. Ikke alene vil et Falskneri ofte kunne opges ved, at der er anvendt et andet, og i Reglen ringere Tryk, end Originalens, men ofte vil et Mærke forekomme i to eller flere Slags Tryk, og da være af forskellig Værdi. Saaledes er 3 Kr. Ungarn, Stentryk, anført til 60,— Mark i Senf, hvorimod 3 Kr. Staalstik kun staar noteret til 2,25 Mk.

Naar et Land mangler en Værdi, idet det forhaandenværende Oplag er opbrugt, eller der ønskes en Værdi angivelse, man ikke tidligere har haft, eller ønsker at kendetegne nogle Mærker som Tjenestemærker, og ikke har Raad til eller ønsker at lade fabriker særlige Tjenestemærker eller af mange andre Grunde, laves der saa provisoiriske eller permanente Mærker ved at paatrykke et Primærke den ny Værdi angivende eller Betegnning. Det er en let og billig Maade at lave Primærker paa, og flere Lande har derfor misbrugt denne Fremgangsmaade, idet de har ladet fremstille et Utal af Paatryksmærker; — Peru er særlig berøgtet. Saaadanne Paatryksmærker udkommer ofte i kun meget smaa Oplag og er

Køb Krigsprimærker i Tide!

Vi kan ikke vrømt nok anbefale alle Samlere at sikre sig disse sjældnede Primærker, som er de mest begejrede og ikke maa sammenlignes med Samlermærker og Juvelmærker, som naturligvis er værdiløse.

Det har allerede nu vist sig gentagne Gange, at disse Krigsprimærker er steget betydeligt i Pris, og vil med Tide endnu opnaa betydelige Resultater, som ingen andre Primærker kan præstere. I Juletiden er der den bedste Lejlighed at købe og lade sig forføre endda en Ting. Vi har til denne Lejlighed sammenstaaet nogle meget fordelagtige Kollektioner f. Eks.

46 forskellige Krigsprimærker fra alle krigsførende Stater, Kr. 8,00 100

og en rigtig Katalog staar gratis til Tjeneste for enhver. Oplysninger og Bestis for var Posten kan ligeledes sendes til os. PRIMÆRKEBØRSSEN, København, Klosterstræde 9 (Aut. N. D.), Tel. 5117.

kun i Kurs i kort Tid og er derfor ofte meget sjældne. Dette har igen givet Anledning til, at slomme Mennesker har prøvet at forfalske dem, idet de selvfølgelig anvender et ægte Mærke som de forsyner med falsket Paatryk. Da disse Paatryk ofte er foretaget med meget daarlige Stemple, ofte er endog Haandtempler blevet anvendt, er de somme tider skuffende blevet efterladte. Vær derfor forsigtig og køb aldrig dyre

Paatryksmærker, uden efter at have raadspurgt en erfarne Samler. De talrige Paatryksfejle og Paatryksnuancer har kun Interesse for Specialsamleren. Som Kuriosum kan anføres, at Italien Nr. 41, 30 c. brun er anført til en Katalogpris af 20,00 M., hvorimod samme Mærke paatrykt 20 c. kun noteres til 8 Pf. — Det er ganske vist ogsaa den omvendte Verden.

Franco Bollo.

hentede Spejderne Gaverne paa Trækkevogne og bragte dem til Borgerforeningen, hvor de sorteredes og fordeltes ved Myndighedernes Foranstaltning. Stege, Masser af Kolonial, Brænde af alle Aldre, nyt og gammelt Tøj til alle Aldre og Legetøj til Børn var Udbyttet. Dette fordeltes til 150 Familier efter opgivne Adresser.

1. Ringe. Ryddede Fortovene for Sne Lørdag 17/12 saaledes at Færdslen i Anledning af Julehandelen gik uhindret.

1. Odense. Fordelte Julegaver for Menighedsplejen, samt udsendte af Legetøj 105 Pakker.

1. Korsør. Troppen lod bekendtgøre i løbende Blade, at Brændsel kunde afhentes paa nærmere angivet Tid og Sted. Spejderne indsamlede Brændet, kørte det til Udelingsstedet og foretog her Udelingen.

1. Roskilde. Indsamlet Legetøj og fordelt det til fattige Børn i Byen.

1. Ringsted. Uddelte Reklamesedler for en Julevelgørenheds Koncert og viste Vej til Koncertlokalet. Assisterede saavel By som Landposten ved Juletravligheden.

1. Aarhus. Indsamling og Uddeling af Pakker.

Lyngby Trop. Troppens Spejdere havde i December Maaned dels ved personligt Arbejde og dels ved Hjælp af Meddelelser i Aviserne og Bekendtgørelser paa de forskellige Skoler samlet 150 Stkr. brugt Legetøj, deraf 80 Stkr. i Holte og 70 Stkr. i Lyngby. Juleaftens Formiddag stillede en Patruljefører i Holte under Patruljefører Iversen og en i Lyngby under Patruljefører Hjortkjær for at uddele Gaverne til fattige Børn efter Lister, der i Forvejen velvilligt var udfærdiget til os af Overlærer Møller,

STANDARD · FJOLSTRÆDE 40

Aaben 10-7. Telefon Byen 2523 x.

STORT UDVALG BILLIGE PRISER

Prima Hængsler kun 20 Øre pr. 1000 Stkr.
NB. Krigs- og Julemærker føres ikke.

Hvad vore Spejdere uddelte i Julen.

1. Østerbro. Indsamlet Strømper til Ordrup Asyl.

1., 3. og 5. Østerbro og 1. Vesterbro. Vagtposter ved Foreningen til Fattige Børns Fodbeklædnings Bøsse paa Raadhuspladsen.

6. By. Juletræsfest for 35 fattige Børn. Gaver og Chokolade.

3. Vesterbro. Selv indsamlet 25 Kr. til »Studenternes Juleindsamling« og »Ensomme gamles Værn«. Hjælpet til ved Uddelingen af Gaver til de gamle.

6. Vesterbro. 5 Spejdere Cyclebude for Centralmissionen. Opsat Foderkasser for Fugle.

2. Frederiksberg. Afvejning og Indpakning af Julepakker for Pastor Bast. Udbringning af samme til gamle og syge. Fungere som Ordensmarschaller ved Bespisningen. Solgte 1166 Julestjerner til 10

Øre til Fordel for Fattige Børns Julebespisning. Uddelt Legetøj til ca. 100 fattige Børn. JuleAften spillede 2 af Troppens Spejdere paa Orgel og Violin for de syge paa Alm. Hospital.

1., 2. og 3. Hellerup. Hjælpet Menighedsplejen med Afmaaling, Ordning og Fordeling af Gaver.

1. Hillerød. Assisteret Menighedsplejen.

1. Lillerød. Foranstaltet en Indsamling til Fordel for 6 fattige Familier.

1. Rungsted. Indsamlet Brænde og fordelt dette til fattige Familier.

1. Hornbæk. Assisterede Postmesteren ved Jule- og Nytaarstravlsheden.

1. Rønne. Assisterede Provst Bostrup ved Juleuddelingen.

1. Sospjeldetrop. Hjælpet Børnens Kontor med Indsamling af Penge og Fordeling.

1. Svendborg. Onsdagen for Jul alarmeredes Troppen. Byen inddeles i 10 Distrikter. 2 Spejdere uddelte 80 Løbesedler i hvert Distrikt: »Spejderne vil i Morgen afhente Mad, Tøj, Brænde, Legetøj eller andet til fattiges Jul. NB. Penge modtages ikke.« Fredag af-

Holte og Inspektør Fraas, Lyngby. Uddelingen, det varede et Par Timer, vakte overalt, hvor Spejderne kom, stor Glæde hos Børnene og deres Forældre.

Bronzekorset.

Spejderen Harald Schrøn og hans Kammerat Børge Laursen kom en Dag gaende ved Sand-

graven »Pillebakken« ved Vejle, da de pludselig fik Øje paa Hovedet af en Mand, som stak op af en Sandbunke. Fra Vognen, hvorfra Sandet var væltet ud, sivede Sandet ustandseligt ned, og Manden var blevet helt begravet, havde ikke Spejderen vist behjættet Op-træden.

Han sendte sin Kammerat efter Hjælp fra Byen, medens han selv

utrættelig gravede og gravede for at holde Sandet væk fra Ansigtet af Manden.

Da der kom Hjælp fra Byen, blev Manden gravet ud, og Harald Schrøn har af Korpsen faaet tildelt Bronzekorset for Livredning.

Harald er født 2/6 1901, blev Rekrut 1912 og 2. Kl. Spejder først i 1915, da han i en Tid har været borte fra Vejle.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret Nørregade 14

Korpsdaj' træffes paa Kontoret 4 1/2-6 Em. Sp. Chef og Stabschef kun efter nærm. Aftale.

Københavns-Divisionen.

2. Frederiksberg Trop. Troppen har holdt Aftenunderholdning med paa følgende Bål den 3. Januar.

Divisionen har paa begyndt en Musikundervisning, der finder Sted i Frederiksberg Slots Eksercerhus hver Onsdag og Fredag Aften fra 7-8.

Divisionen afholder en Foraarsturnering den 4. og 6./Maj henholdsvis i Dyrehaven og paa Frederiksberg Slots Eksercerplads.

møder, holdt Feltjenesteøvelse med 1. Charlottenlund Trop, »Good turns«, Brændesamling til Gamle, deltaget i Divisionsøvelse den 17/12, og har paa flere Patruljemøder øvet Kortlæsning.

1. Charlottenlund Trop deltog ogsaa i Divisionsøvelsen den 17/10, har haft Patruljeførermødet om Arbejdet i 1917 og Patruljemødet en Gang om Ugen med Underv. til 1. og 2. Kls. Spejdere.

Hellerup-Divisionen.

Troppene har holdt Indendørsøvelser. Der er truffet Forberedelse til Divisionens Træning til den store Korpsturnering. Adskillige Patruljemøder er afholdt.

Vestsjællands-Divisionen.

Divisionschefen afholdt Søndag den 14. Januar Divisionsmøde i Roskilde. Paa Dømtorvet var Ringsted Trop med Fane, Korsør med Musikkorps og Roskilde, omend ikke fuldtalligt. Slagelse Trop var forhindret i at komme til Stede. Ialt mødte 75 Spejdere. Spejderchefen med Adjutant og Divisionsstaben overværede Øvelsen. Efter at Troppene - i Roserupskoven - havde forestået en Række Øvelser (Ambulancetjeneste, Signaler, Brandøvelse m. m.), afholdtes en større Terrænleg i Skoven. Om Aftenen talte Spejderchefen for Sagen i Roskilde.

Ringsted Trop. Troppens Spejdere har

ved Byens Velgørenhedskoncerter assisteret som Vejvisere og Reklameuddelere. Ved Juletravlheden har Troppen hjulpet By- og Landposten med Omberingen af Pakker og Breve.

Korsør Trop. Troppen har indsamlet Brænde og ved Bekendtgørelser i de lokale Blade arrangeret Uddeling til de Fattige af Brændsel.

Slagelse Trop. Troppen har faaet skænket en Fane af en Damekomite. Spejderne deltog i Eftersejningen af et Gevær en Soldat havde tabt i Mosen. De fandt Geværret og fik som Tak Lov til at medvirke ved en Kampagneløvelse.

Roskilde Trop. Troppen har blandt Venner og Bekendte indsamlet Julegaver, som blev fordelt mellem fattige Børn i Byen.

Bornholms-Divisionen.

Rønne 1. Trop. Troppen har haft Patruljævelse 1 Gang ugentlig samt 2 Troppesøvelser.

Ved en Patruljævelse Søndag den 10. Decbr. fandt Patr. 2 en Hærecykel i Blykøbbe Plantage; den blev taget med hjem. Paa Troppesørers Ordre foretog 1. og 2. Patr. en Afsejning af Træret, hvor Cyklen blev fundet, og fandt Liget af en Mand, som havde hængt sig i et Træ. Fundet blev anmeldt til Herredskontoret.

Troppen tilbød Præsten sin Assistance ved Juleuddelingen, hvilket blev modtaget.

Den 23. afholdt Troppen Julefest, som gav ca. 64 Kr. i Overskud.

Troppen har faaet Tilladelse til at holde sine Troppemøder i Hovedvagten.

Søspejderdivisionen.

En Gang om Ugen er Sejl- og Skibstyper blevet gennemgaaet for Drengene. Om Søndagen er der foretaget Tur lige som sidste Maaned. Lige før Jul har Søspejderne assisteret paa Bornesnes Kontor, og bl. a. cyklet omkring i Byen og afhentet forskellige Beløb.

Leverandør til

Københavns Div.

Lyngby-Divisionen.

1. Lyngby Trop har haft 4 Tropps

A. Petersen,

Jægersborg Alle 31, Telefon Ordруп 943.
Reparation af Cykler, Motorcykler m. m. udføres.

Chr. Larsen,

1ste Klasses Haandskomageri.

Ole Bruunsvej 3

Telf. Ord. 825

Telf. Odr. 825

Redaktør: Frk. ESTRID OTT, Ribegade 3, Ø.

Pigespejdertrøppe, der rekvirerer Blade, maa paa Rekviritionen angive, om vedk. Antal Blade ønskes tilsendt hver Maaned.

Hvordan Ellen blev Spejder.

Af Grevinde Agnete Brockenhuus-Schack.

Frøken Ellen var 15 Aar, hun sad og halvsov i en dyb og mageslig Lænestol. Hun var ene hjemme; ingen var der til at more hende, alle de andre af Familien var gaaet ud — at de gad i det Vejr — nej maa jeg be', her havde man det dog bedre i den rare, lune Stue; kedeligt dog saa svært det var at faa Tiden til at gaa ene. Det var saa meget lettere, naar de andre var der og kunde finde paa noget, og saa selv slippe at tænke, bare følge med og nyde. Naar hun nu rigtig tænkte derpaa, hvad var det saa egentlig for-Morskab, der bedes paa? Den evige Traven til Konditoren henne paa Hjørnet, bruge de surt erhvervede Karakterpenge til disse halvdaarlige, vandle Kager, som man fik ækel Kvalme af, og saa den dumme Snak om, hvad den og den havde sagt igaa eller gjort. Eller rende rundt med en af de idiotiske Drengene fra Skolen og høre paa evig deres samme Smiger, nej det var der virkelig ikke noget ved. Saa havde man det næsten bedre her i Ensomhed i den rare, hyggelige Stue, naar man bare ikke kedede sig saa jammerligt og ikke vidste, hvad man skulde tage sig til.

Naa, der ringede det paa Entré-klokken, hvem var det mon? Lille Frk. Ellen gjorde en større Kraftanstrengelse, søgte for alle Tilfældes Skyld at forlade sin noget nonchalante Stilling, hun lige havde indtaget; man bør være parat til at se paa, hvad en saadan Ringning kan bringe. Det lød, som var der flere Stemmer derude. — Ind stormede flere af hendes Skoleskammerater; der var baade Marie med de rare, kloge Øjne, Else med de viltre Krøller, Vibeke, Anna og Magda, som altid skulde være med, hvor de andre var, endda Grethe og Karen var med — men du glade Verden, hvordan var det, de saa udl det var da nogle mærkelige Klæder, de alle som en havde paa, blaa Kjole og Bluse med rødt Tørklæde om Halsen, og ens Hatt, storbremmede brunel!

»Aa, Ellen! Du maa virkelig ogsaa blive Spejder, Du ved ikke hvor morsomt det er, vi er næsten en hel Patrulje, vi mangler blot dig,« raabte de alle i Munden paa hverandre. »Og vi skal ud trods Vejret og alt og have en rask Tur i Fuglesangskoven, der har vi af Skovrideren faaet Lov til at gøre

næsten, hvad vi vil, og saa det bedste ved det hele er, at hos Gaardejer Madsen, ude paa hans Eng ved Aaen, har vi faaet en Lejrplads, hvor vi kan koge ved vort eget Baal. Er det ikke magesløst!«

Ellen sad ganske fortabt ved al den Energi, der udsraalede fra alle de ivrige, unge Damer, hun kunde næsten ikke kende sine gode Venner igen. Og saa var der det med denne Uniform, men egentlig saa de godt ud i den, den var virkelig klædelig.

»Men kære, hvad er dette, er I paa Vej til Maskerade!« var endelig Ellens Spørgsmaal.

Et Kor af indignerede Stemmer raabte: »Er Du tosset Ellen, vi er blevet Spejdere, kan Du da ikke se det? Du maa være bleven Idiot, Ellen!«

Rigtig, nu begyndte Ellen at forstaa, hun havde jo ofte læst om Spejdere og alt, hvad de gjorde, og om hvilket dejligt Liv de førte, men noget nærmere havde hun ikke tænkt sig derved, slet ikke som noget hun kunde være med til. Nu kom det hende pludseligt ind paa Livet; hun prøvede at mindes, hvad hun kunde huske om Spejderne.

»Ellen, Du maa være med, jeg er Patruljefører,« sagde Marie, »og vil Du, saa er Du selvskreven til Korsporal. Du og jeg skal lære de andre alle de dejlige Love og de mange Færdigheder, vi skal kunne som Spejdere. Du kan det sagtens, Du som altid er saa lærenem!«

Ellen saa fra den ene til den anden, prøvede paa at samle det hele og naa til en Forstaelse. Denne lille Bande af Kammerater havde altid været sammen om alt, baade i og uden for Skolen. Her var de andre kommet først til noget uden hende, der lod til at optage dem

svært, noget der i Grunden lod ganske tillokkende; kunde hun lade være at gaa med? Det var vist lidt lovlig anstrængende med disse Ture og ovenikøbet i daarligt Vejr som idag. Paa den anden Side var der da endelig en Lejlighed til at være med til noget nyt og bedre end Konditor Sørensens Kager.

»Naa ja — la' gaal jeg skal gaa med«, kom hun langt om længe med i en Tone, der helst ikke skulde vise, hvor nødig hun lod de andre om noget, hun ikke var med i. Man skal ikke vise, man i Grunden heller end gerne paa staaende Fod gik med paa alt, bare for at de andre ikke skulde have noget for uden en.

»Lad os saa komme afsted med det samme«, raabte Vibeke, hun hørte nu en Gang til de evig utaalmodige.

»Ja lad os bare det!« svarede hele Koret, og afsted trak de med Ellen, der for et Syns Skyld endnu strittede lidt imod.

(Fortsættes i næste Nr.)

Lidt om tyske Pigespejdere!

Af Aa. H. L.

Maaske kan det interessere en Del af Eder at høre om Forholdene blandt tyske Pigespejdere. Jeg korresponderer med en Spejder i Dresden. Hun skriver meget interessant om de tyske Pigespejdere Arbejde, og jeg vil nu forsøge at gengive lidt fra hendes Breve. Spejdernes er ligesom hos os inddelte i Troppe, eller som det paa tysk hedder: Züge. Hver Trop ledes af en Zugsführerin. Den her omtalte Trop bestaar af 27 Efinderinnen (Pigespejdere) og hedder »Wetterfest«. De 27 Spejdere er saa igen inddelt i Grupper med ca. 7 Spejdere i hver. En Gruppe er altsaa det samme som vi kalder en Patrulje, og den ledes af en »Kornette« og en »Hilfskornette«. I Dresden findes 6 Züge, men mærkelig nok arbejder de yderst sjældent sammen. Hver Lørdag Eftermiddag tager Spejdernes ud til Skoven eller ud paa Troppens Øvelsesplads, og der læres Signaler, Samaritergerning, eller der

holdes Feltøvelser. Om Sommeren arbejder de i Troppens Have. Her oplæres Spejdernes i alt Gartnerarbejde. Havens Produkter sælges til Spejdernes paarørende. Om Vinteren syer de Klæder, som de giver i Julegave til de fattige. Under Krigen tager de ofte til Lazaretterne, hvor de medbringer Gaver til de saarede og underholder dem med Sang. — Teltlejr kender Tyskerne slet ikke til. I Ferierne tager de nok paa Ture i 5—6 Dage, men saa sover de i en eller anden Dannelses eller Gæstgivergaard. — Efter Frugthøsten i deres Have inviterer de Forældre og paarørende til Opvisning i Haven. Saa signalerer de og holder Ambulanceøvelser,

og tilsidst tænder de Baal og serverer Kakao for Gæsterne. Arbejdet er jo omtrent ligesom vort. Men Tyskerne har slet ikke Dueslighedstegn el. l. Heller ikke har de Uniformer som vore. De har alle Matrosdragter af stribet Kadettøj. Man faar Indtryk af, at Korpsene set ikke er helt saa godt organiseret som vort. I hver større tysk By findes Troppe, men de arbejder aldrig sammen. Det kan jo være, det ikke er saa let at have Samarbejde mellem Troppene i et saa stort Land som Tyskland. — Hos staaende Billede forestiller »Zug Wetterfest«, Gruppe II. Den med X mærkede unge Dame er »Kornette« for Gruppen. Naar jeg atter hører noget af Interesse derned fra, skal jeg igen fortælle lidt om det her i Bladet.

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug.

Alt i Konserver og tørrede Frugter føres.

***** »SANA« *****

Telefon 5650. Skindergade 28.

Fra Divisionerne.

Frederiksborg Tropp. Troppen har afholdt Alarmeringsøvelse. Der skulde mødes i Uniform. Nr. 1, Grethe Sjøqvist, stillede i Løbet af 25 M. Den sidste stillede 1½ Time efter Alarmeringen. Troppen deltager i Divisionens Samariterkursus under Ledelse af Dr. Friis-Møller på Rigshospitalet.

Fru Sjøqvist og Dr. Friis-Møller har været saa elskværdige at indgaa som Medlemmer i Troppsaadet.

Hellerup Tropp. Troppen har afholdt Natøvelse i Eremulden. Øvelsen foretog tilfredsstillende.

Troppen deltager i Samariterkursus.

Bytrops. Troppen har atter faaet ny Troppsfører, nemlig Frk. Finsen. Rekrutuddannelsen er sluttet. Troppen deltager i Samariterkursus.

Kolding. Der er her stiftet en Pigespejdershop.

Nykøbing F. Her er oprettet en Pigespejdershop med Fru Mikkelsen som Troppsfører.

Lidt Husflid.

Man er ikke altid nødsaget til at kunne brodere for at kunne fremstille elegante og fiks Smaa-ting, der baade er til Pryd og Nytte, men man maa altid være lidt finger-nem, meget ordentlig og i Besiddelse af en god og enkelt Smag for Form og Farve.

F. Eks. kan man selv sy ganske anderledes smukke Lampeskærme, end man kan købe i nogen Forretning. Jeg skal nævne et Par af de enkleste Former. Lampeskærmestativet overtrækkes saa glat som muligt med hvid Raasilke; af store blomstret Cretonne udklippes ensartede, smukke Blomstermotive, der med smaa, lette Sting syes fast paa det hvide Raasilke. Dette overtrækkes saa med hvidt Vasketüll som lægges i smaa Læg (man tager

en lang Strimmel, en Tomme bredere end Skærmen er høj, og begynder ved den nederste Ring) og endelig fastsyrer man en hvid Agraman foroven og en hvid Silkefrynse forneden. Eller man betrækker Stativet med rosa Raasilke, overtrækker dette med lægget Tüll og sætter en rynket Tüllsløze forneden. Jeg har ogsaa set rynket, vandblaadt Chiffon overtrukket med glat, hvid Tüll og lægget, gult Chiffon over glat, hvid Raasilke, og jeg er ikke i Tvivl om, at unge Piger med Smag og Haandelag kan finde paa mange andre, fiks Sammensætninger.

Et af de Stoffer, man har mest Brug for til Poser og Æsker, er Cretonne eller blomstret Sirts i moderne Mønstre; det er smukt, og det er billigt.

Man kan f. Eks. anvende det til en Arbejdstaske, som er skematisk fremstillet paa Afb. 1. Hertil klippes en Firkant, der er 42×24 Centimeter, og man maa passe, at Møn-stret gaar paa langs: Firkanten fores

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

med ensfarvet Raasilke i en Farve, der staar smukt til det blomstrede Stof, lægges sammen med Foret indad og syes sammen fra Bunden og til ca. 5 Centimeter over Midten af Siderne. De derved fremkomne Flige bøjes udad og kantes med en Agraman, der helst skal være i gammelt Guld, og foroven i Posen

rynkes de lige Sider svagt om to store Ringe, der helst maa over-spindes med tyk Silke i Forets Farve. 2 store Kvaster af gammelt Guld sætter Prikken over i'et.

En særlig fingernem, ung Dame kan af Cretonne lave en smuk Brevmappe. To lige store Papplader skæres nøjagtigt til; de kan f. Eks. være 35×25 Centimeter. Af Cretonne udskæres en Firkant, der er 37×55 Centimeter; men man maa endelig passe paa, at Mønstret kommer paa den rette Led. Pappladerne klistres nu fast i dette Cretonne, saa at de er ca. 3 Centimeter fra hinanden. Naar Limen er ganske tør, forer man med ensfarvet, tyndt Silkestof. Inden i den færdige Mappe sætter man paa langs paa den ene Side 3 glatte Silkebaand med ca. 2 Centimeters Mellemrum, paa den anden Side sættes Silkebaandene diagonalt. Baandene maa ikke sættes for stramt, da man skal kunne sætte Papir og Konvolutter ind bag dem. Det ser bedst ud, hvis man paa Indersiden af Map-pen kanter med en smal, mør Guldblønde.

En fiks, lille Smusketøjspose t. Kniplinger og Kraver laves af to Stykker hvidt, smaaplet Moll. Stykkerne er 35 Centimeter i Kvadrat, sømmede og kantede med en smal Valenciennelønde. Det ene Stykke prydes i Hjørnerne med smaa Motiver i Valenciennelønde, der indsættes med Knap-hulssting, og midt paa Stykket tegnes en Cirkel, der er 10 Centimeter i Diameter. Til denne Cirkel syes med Knap-hulssting en Valenciennelønde, og Hullet klippes ud. Nu lægges de to Stykker over paa hinanden, som man ser paa Afb. 2, og syes sammen, som den punkterede Linie viser, et smalt Silkebaand trækkes gennem Trou-trou'en, og Posen er

lige til at hænge op ved Siden af Toiletspejlet.

En Lommeterklædemappe af blomstret Raasilke, foret med rosa dito, er altid praktisk; men man maa passe at gøre den stor nok — ikke mindre end 25 Centimeter i Kvadrat. 2 Lag Flonel er at foretrække som Mellemfoer i Stedet for Vat.

De til Haandgerning mindre ferme kan gøre et godt Arbejde ved at sy Skoposer til Rejsebrug. Disse maa være 30 Centimeter høje og 35 brede og have en Stikning midt ned gennem Posen. De lukkes med en stor Knap (Afb. 3) og syes enten af storblomstret Silts eller graat, ubleget Lærred. I sidste Tilfælde kantes de med røde Herkulesbaand af Uld.

En Strimmel Silketøj i en eller anden morsom Farve, 95 Centimeter lang og 16 Centimeter bred, fores med hvidt, indisk Moll og lægges sammen, dog saaledes at ca. 7 Centimeter af den ene Ende stikker udenfor. Denne Ende dannes til en Spids, der forsynes med 2 ca. 25 Centimeter lange Silkebaand. I øvrigt syes de to Stykker sammen med mange Stikninger, der, som vist paa Afb. 4, er ca. 3 Centimeter fra hinanden, og det færdige Arbejde bruges af flittige Broderersker, der ved Hjælp af en Stoppernaal kan trække deres Silkedukker ind igennem i mange Rum og saaledes altid have Orden paa deres Garn.

I. C.

Præmieopgave.

Hvem kan give det bedste Forslag til en 2 Dages Tur for en københavnsk Pigespejldrop med Forer?

Forslaget maa indeholde:

- 1) En Oversigt over Enkeltmands Udrustning.
- 2) En Oversigt over Patruljens Udrustning.
- 3) En nøjagtig Redegørelse af Dagsordenen og de Øvelser, der tænkes afholdt.
- 4) En Beregning af Turens Omkostninger.

Præmie: Et Spisebestik med Navnetræk.

Saavel Pige- som Drengespejdere kan deltage.

Løsningen maa indsendes senest d. 12. ds. til Estrid Ott. Ribegade 34 Ø.

OM FUGLEFOTOGRAFERING

AF P. SKOVGAARD

II. Anvendelsen.

De i det følgende nævnte Anvisninger og Raad er samlede dels af forskellige Fuglefotografers Redegørelser om deres Erfaringer dels af mine egne Erfaringer, og de er forsaavidt gode nok og vil lette og spare meget baade Arbejde, Tid og Plader; men før vi naar til den Sikkerhed, at vi i hvert enkelt Tilfælde kan vælge alt paa den Maade, der giver det bedste Resultat, maa vi nødvendigvis selv have gjort nogle Erfaringer. Til disse er det godt at begynde med rolige Genstande saasom Reder med Æg. At finde dem er en Kunst, som der hører Øvelse til, særlig naar det gaar ud paa at finde en bestemt Arts Rede i en bestemt Egn, men tager vi den første den bedste Rede, vi finder, saa kan vi faa den, naar vi har Brug for den, ved at mærke os Yngletiden. Senere bør vi speci-

alisere os og vælge netop at studere enkelte Fugle, følge deres Liv i deres Skiften eller lave Samling af en bestemt Egn's Fugle, eller hvorledes hver især vil begrænse sig. Men lad os nu begynde med den første Rede, vi fandt. Vi stiller Apparatet op ved den Side, hvorfra Reden tager sig bedst ud; maa ske kan vi kun komme til Reden fra én Side, saa vi intet Valg har, saa gælder det om at vælge Tidspunktet, da den er passende belyst. I Regelen maa vi fotografere med Lyset (altsaa med Solen i Ryggen). Til Reder med Æg, hvis Pletter skal

FUGLE fra alle Verdensdele.

Stort, smukt Lager. Glasakvarier. Fisk og Vandplanter. Fugleburt og alle Arter Redskaber

L. Søncksen,

Lars Bjørnstræde 12. Telefon Byen 1060 x

frem i Billedet, og Reder, hvis Dybde i skarp Belysning vil virke forvirrende ved det forskelligartede Lys, der kommer paa det, der ligger fremme i Lyset, og paa det, der ligger længere tilbage, der maa vi vælge Tider, da Lyset er mere spredt, Graaavejrsdage, eller naar en Sky er for Solen. I andre Tilfælde, f. Eks. særlig naar det gælder om at fotografere selve Fuglen eller en helt aaben Rede med uplettede Æg, er

Rede med Forgrund i spredt Belysning. Æg og Rede er skarpt tegnede, men Redens Dybde har dog skygget en Del, særlig over det ene Æg. (Graa Fluesnapperede).

straalende Solskin det bedste. En Ting, det altid gælder om at have i Orden, er indstillingen, saaledes at Billedet tegnes saa skarpt som muligt paa Pladen. Vi indstiller først Apparatet i den omtrentlige Afstand 2 m, og for at lette dette kan vi foran paa Apparatet anbringe en 2 m lang Snor, der saa skal naa til Midten af Genstanden, vi vil fotografere. Efter denne foreløbige Indstilling bringes Apparatet i den rigtige Hældning og skydes derpaa frem eller tilbage, til Billedet viser

sig ganske skarpt paa Viserskiven. Vi bør have et Stykke sort Tøj over Hovedet for at se Billedet tydeligere, og for at have noget skarpt tegnet at indstille efter kan vi ovenpaa Æggene lægge en lille Bid Avispapir; kan vi saa læse Skriften paa Viserskiven, er Indstillingen i Orden. Indstillingen foretages, uden at der er Blænder i Objektivet; denne indsættes nu, og Hætten sættes paa, Viserskiven ombyttes med Kasette, og Pladen afdækkes, og alt er nu klar til at fotografere. Det maa bemærkes, at hvis vi har Lukkeapparat, maa A være i Stilling III og B i Stilling II (se Artiklen om Apparatet) naar vi indstiller eller tager Tidsbilleder med Hætten. Bruger vi Lukkeapparatet, maa baade A og B være i Stilling II, før vi blotter Pladen. Ved Valg af Blænder er Princippet: saa lille Blænder som muligt, og det er kun Mangel paa Tid, der kan tvinge os til at bruge en større Blænder d. v. s. naar Objektet, vi vil fotografere, er en Fugl, der vil eller kan røre sig, inden vi bliver færdige med den lange Exponering, eller det er Blæst, der vil ryste Apparatet, saa Billedet ikke bliver skarpt.

For at faa Erfaringer ud af vore første Experimentier maa vi i hvert enkelt Tilfælde notere op, hvor mange Sekunder vi exponerer, hvilken Belysning det er (inde under Træer, i det fri, Solskin, Graaavejr el. lign.), hvilken Blænder vi bruger, og saa benytte disse Oplysninger i Forbindelse med Resultatet, naar vi næste Gang vil tage en Plade. Har vi nu lært vort Apparat lidt at kende, kan vi forsøge at tage Fuglen selv, og her gælder det om at kende de Steder, hvor vi kan komme dem nær. Det er først og fremmest ved Reden,

men det er jo kun i Yngletiden; til andre Aarstider maa vi søge dem paa deres Madsted eller indrette nogle saadanne til dem, lige saa Drikkesteder, og anlægger vi et saadant Fodringssted, maa vi gøre det med Omtanke, saadan at vi lige ved har et Sted, hvor vi uest kan iagttage, hvem der søger til Stedet, og fotograferer, uden at Fuglen mærker noget dertil, bliver urolig eller skræmmes til aldrig at

Rede med Forgrund i grell Belysning. Bladene, der er fremme og mere belyst, er overexponerede, hvorimod Reden selv, der ligger i dæmpet Lys, er skarpt tegnet. (Tornsangerrede).

komme oftere. Et Skur i en Have egner sig godt til Skjulested, men det maa være tæt, eller vi maa tætte det, saa Fuglen ikke gennem Sprække eller Hullet kan se vore Bevægelser derinde, samtidig med at vi gennem et lille Hul kan følge alt og gennem et andet fotografere, hvad der kommer paa den Plet, vi har instillet Apparatet paa. Det Hul, vi ser ud af, kan praktisk være en Tomme eller saa i Diameter, men maa dækkes helt af en Blikplade, hvori vi i Forvejen har

skaaret to Spalter paa Kryds af hinanden. Fodringspladsen maa vælges med Omhu i Forhold til Skuret, saaledes at dettes Skygge ikke falder over det Sted, vi har

at finde den der og have Ro til at nyde den.

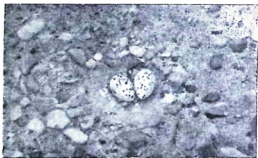
Er det ved Reden, vi vil tage en Fugl, saa maa vi tage Hensyn til den Regel, at Fuglen altid vil søge

Reden, saa dette ikke sker, men Fuglen netop kommer til at ligge som vi ønsker, baade i Forhold til Vind og Apparatet, saa maa vi vælge Dagtiden, saa vi faar den rette Belysning af Reden. I Nærheden af Reden er der sjældent et Skur, der opfylder vore Krav og Ønsker om dækket Lurestilling, men vi maa skjule os selv og Apparatet paa bedste Maade. Apparatet kan efter Indstillingen dækkes med Hø, med Grene, anbringes i Barkhylster alt efter Stedet, vi fotograferer paa, og vi selv kan lure med Kikkert f. Ex. 50 m. borte i en Hytte af Græstørv, et hult Træ, eller hvad vi kan hitte paa, eller hvad der er i Nærheden, for saa i det afgørende Øjeblik at slutte Strømmen gennem den elektriske Forbindelse med Apparatet.

Foruden Belysningen har Baggrunden en Del at sige; den er der dog ikke meget at gøre ved, og heldigt er det, at netop de Billeder bliver bedst, hvor Baggrunden ligner Fuglen saa meget som muligt, for Fuglen selv vil netop vælge et saadant Sted; der gives dog Undtagelser her, saaledes vil Maager og Klyder, ikke finde Steder af deres egen blændende Hvidhed til at yngle paa, men maa tage til takke med Steder, der ligner deres graaspættede Unger. I saadanne Tilfælde kan der blive Tale om at benytte Fif som at fotograferer imod Lyset, da Fuglens Skyggeside mere kræver samme Exponeringstid som Baggrunden. Vi maa dog i Begyndelsen holde os paa det jævne og ikke foragte en Graaspurv som Forsøgsobjekt; siden naar vi bliver dygtige, er der selvfølgelig ikke den Ting, som vi ikke kan indlade os paa, og ikke det Fif, vi jo kan hitte paa og benytte for at løse et vanskeligt Hverv.

Aaben Rede i grel Belysning; fotograferet mod Solen. Lyset har udvisket al Tegning paa Æggens øverste Partier. (Mosesternerede).

Aaben Rede i spredt Belysning; man ser de enkelte Pletters relative Farvestyrke. (Dværgsternerede).

indstillet paa; selvom der gaar nogen Tid, inden vi faar Søgning, og det kan ikke nytte at ville fotograferer den første Dag, vi strør Føde, vi maa vente, til Fuglen er vant til

at dreje sig mod Apparatet; er der Vind, faar dette Betydning, idet Fjerene blæses op, naar Fuglen vender Halsen i Vinden. Vi maa nu stille Apparatet i Vindsiden af

**Jeg vasker
mig aldrig**

med andre Søber end
den ægte Xeroform fra

Worning & Petersen i Vejle.

Isolator Flasken

holder indholdet
varmt i 24 Timer
koldt i flere Dage

Kr. 2.50

for 1/4 Literflask.

Glasflasken kan
fornyes.

Illum
KØBENHAVN K.

Lær Sprog ved Indfødte Lærere i BERLITZ SCHOOL

Verdens største Sproginstitut.

Enetimer og mindre Hold. — Hurtigt Resultat. — Prøvetimer
gratis og uden Forpligtelse. — Oversættelser. — Moderate Priser.
1 Februar: **Nye Kursus.**
Vimmelskafte 42 **Forlang Prospekt** Telefon: 9202

**SKRIVEMASKINEN
»LEFRAMA Nr. 2«**
billigste, mindste, stærkeste.
Gunnar Thomassen,
Skt. Hans Torv 3, København N.
Paa Bestillinger, indkomne ved Spejdere gives 10%
til Kortsæl.

VOR UNGDOM SPEJDERNES MAGASIN

Redaktion: Strandvej 31, Str.
Ekspedition og Administration: Steen Has-
selbalchs Forlag, Købmagergade 26, K.

Telefoner:

Redaktor OVE HOLM, Str. 186 x.
Forretningsf.: TORBEN FREDERIKSEN,
Telef. Central 12240 (tr. bedst Kl. 12-2).
Ekspedition: Central 12240.

Annoncer:

Ordre paa og Henvendelser angaaende
Annoncesendestil »Vor Ungdoms« Kontor,
Adr.: Steen Hasselbalchs Forlag, Køb-
magergade 26, K.

Pris pr. mm 20 Øre.

Aarsabonnement 4.00.
Enkelte Numre 0.35.

Willumsens Fugle- og Akvariehus
Anerkendt Specialforretning. — Grundlagt 1869.
Akvarier og Fisk. — Fugle og Bure.
Gæster Forlængsgade 48, overfor Børnehospitalet
Telefon Øvre 2550
Redskaber til Fugle- og Fiskepleje.

Lagergrens Skøjter
:: Promenade Skøjter ::
Harald Børgesen
Frederiksberggade 28.
Telefon Central 689.

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

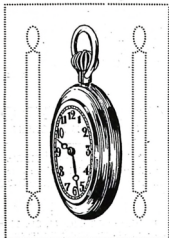
Hvad enhver Spejder bør vide!

At
Regnfrakker, Vindjakker, Matrosdragter, Stortrøjer samt
do lige fra Krigsskuepladsen hjemkomne
Militære Lommelygter
med Hellekens Element

købes bedst og billigst i

Spejderkorpsets Depot, Nørregade 14
Telefon 3186

ET UR, SOM GAAR PRÆCIST

ER DETTE UDMÆRKEDE SCHWEITZER-
LOMMEUR

Uret er fint forniklet, fint forarbejdet i fiks moderne Facon. — For god Gang give vi

5 Aars skriftlig Garanti

Det er særligt at anbefale som Skole- og Arbejdsur, da Støv og Smuds umuligt kan trænge ind i Værket.

PRISENER KUN KR. 3⁵⁰ Pr. Stk.

3 Ure portofrit, 6 Ure á Kr. 3.25

Sendes mod Efterkrav eller kan selv afhentes paa vort Lager:

Dansk Svensk Import A/S **Nørregade 51c. København K.**

D · E · C

AKTIESELSKABET

DANSK-ENGELSK CAMEL FABRIK

ODENSE

Chic Fløde Caramel
Hof Fløde Caramel
D·E·C Creame Caramel
Blacks Toffee Stange

Velsmagende og meget nærende. Anbefales til Spejderudflugter.

Faas overalt eller direkte fra Fabrikken.